HEBREALAISKIRJE 3. LUKU

(Hebrews Chapter Three)
57-0901M · Jeffersonville, Indiana, USA, 1.9.1957

1 Hyvää huomenta, ystävät. On etuoikeus olla täällä tänä aamuna Herran palveluksessa. Ja me toivomme ja luotamme siihen, että meillä tulee olemaan hieno hetki.

2 Olin juuri palannut... mitä kutsuimme ennen diakonien toimistoksi, jossa äänityslaitteet ovat nyt, ja juttelin juuri erään nuoren naisen ja hänen äitinsä kanssa, joka oli kotoisin Jolietista, Illinoisista. Ajattelin vain, millainen Jumalan armon tulos tuo tyttö onkaan. Useimmat meistä täällä tuntevat hänet. Hän on alkoholisti, yksi pahimman luokan alkoholisteista. Enkä ole ymmärtänyt tarinaa ennen kuin tänä aamuna, kun hän poistui lavalta. Herra oli paljastanut hänelle kaiken, mikä oli vialla ja mitä oli tapahtumassa. Ja hän lähti lavalta itkien ja riemuiten, koska Jumala oli pelastanut hänet juomarin haudasta. Ja hän... Eräs nainen käveli hänen luokseen ja alkoi itkeä, koska hänen tyttärensä oli, muistaakseni, narkomaani. Ja tiedättekö, Jumalan armosta tuo tyttö kutsuttiin (muistaakseni seuraavana iltana kutsuttiin Rosella?), ja tyttö parantui huumeista. Ja hän ja hänen miehensä saarnaavat evankeliumia. Ja-ja-ja-ja nähdä Rosellan kaltainen ihana pieni nainen, ja vasta päässyt vauhtiin! Ja nyt hän, hyvin kunnioitettava, hänellä on... tuntee kutsun sydämessään. Mutta kun hän tietää mitä Raamattu sanoo naissaarnaajista, hän tietää, että se on jotain muuta. Ja Jumala johdattaa häntä vankiloihin ja muihin paikkoihin todistamaan.

3 On ihanaa tietää, etsiä Jumalan tahtoa. Joskus meillä on tunne, mutta haluamme toteuttaa sitä tunnetta; jos ette ole varuillanne, paholainen ottaa tuon tunteen ja vääristää sen joksikin. Mutta niin kauan kuin pysymme Raamatussa, olemme oikeassa, näetkö, liikumme Herran tahdon mukaisesti.

4 Ja niinpä uskon, että Rosella päätyy lopulta jonnekin lähetyskentille, koska Amerikka ei halua evankeliumia.

Te tiedätte sen. Voimme yhtä hyvin myöntää, että tämä anglosaksinen kansa on mennyttä. Siinä kaikki. Amerikka ei tule enää vastaanottamaan evankeliumia. Oi, silloin tällöin tulee muutamia harhailevia. Mut-

ta, mitä tulee evankeliumiin, se on ohi. Ja heille ei voi edes saarnata, heille ei voi puhua. He eivät usko mitään. Näettekö? Heillä on vain omat kovapäiset ajatuksensa, ja he ovat tyytyväisiä.

Ja seuraava asia tälle kansakunnalle on tuomio. Hän tulee myös saamaan sen. Se voi tapahtua laman kautta. Se voi tapahtua atomipommin kautta. Se voi tapahtua suuren vitsauksen, taudin tai jonkin muun kautta, mutta se on valmiina. Se on tulossa. Tuhansia ja taas tuhansia tulee kaatumaan.

5 Me, veli Zabel ja minä, ja veli Wood, menimme eilen ohi... ja veli Wood, kun olimme tulossa Kentuckysta, jossa olimme olleet kolme päivää, ja me ohitimme asuinalueen. Veli Zabel sanoi: "Siellä ei ole..." En muista. "Tuskin yksikään noista ihmisistä kyseisessä kerrostalossa edes käy missään seurakunnassa."

6 Kysyisitte heiltä siitä. "No, meillä on televisio. Sillä tavoin löydämme lohtua." Näettekö? Se on amerikkalainen asenne. Näettekö? "Meillä on televisio. Meillä on paljon rahaa. Meillä on hienoja autoja, hienoja koteja. Mitä me tarvitsemme Herralta? Emme tarvitse Sitä." Sellainen on asenne.

7 Ainoa uskonto ja pelastus, jota meillä on ja jota rakastamme, on todellisten jumalallisten ihmisten keskuudessa. Tiedättekö, Raamattu sanoi, että niin tulisi tapahtumaan. [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Uh-huh. Te Raamatun lukijat, kuulin teidän huutavan "Aamen", ja te saarnaaja tuolla takana. Se, se on oikein. Rakkaus olisi niin kaukana viimeisinä päivinä; ainoaa rakkautta olisi jäljellä vain Jumalan kansan valittujen kesken. "Isä olisi äitiä vastaan, ja äiti isää vastaan, ja lapset vanhempia vastaan, ja toiset toisiaan vastaan." Ja ainoaa rakkautta olisi jäljellä, olisi vain tuo Valittu, vain Valitut. Sana "Valittu" tulee tuossa sanasta "Valitut", Jumalan valitsema kansa.

8 Ja kun Rosella kertoi tarinan minulle huoneessa jokin aika sitten, ajattelin vain, että sinä iltana hän sanoi, että jotakin tapahtui. Ja miten hän sanoi, että koko elämänsä ajan, kun hän oli ollut täysin alkoholisoitunut, ei pystynyt, ei Anonyymit Alkoholistit, neljä lääkäriä oli luopuneet hänestä, mitään ei voitu tehdä, ja kuinka juuri siitä hetkestä lähtien jotakin tapahtui.

9 Nyt hän ei ole enää tuollainen sekopää. Hän on ihastuttava, kaunis nuori nainen, kolmekymmentäkolme vuotta vanha, ja hänestä voisi luul-

la, että hän on noin kaksikymmentäkaksi; kuinka Jumala tekikään hänelle sen, mitä Hän teki, ja kuinka hän näyttää erilaiselta. Ja, mutta minä sanoin: "Rosella, ennen maailman perustamista Jumala oli määrännyt tuon hetken." Kyllä. Näettekö? Aivan. Ja kun pieni vanha Billy Paul tuolla takana, missä hän on, jakoi rukouskortteja ihmisille sinä iltana, kuinka vähän hän tiesikään, kenelle hän antoi rukouskortin.

Eikö se olekin ihanaa, Rosella?

[Sisar Rosella Griffith sanoo: "Veli Branham, mietin, voisiko seurakunta rukoilla, että Jumala opettaisi meille, miten Hän oli vahva."]

Aamen. Herra siunatkoon sinua, Rosella. Olen varma, että teemme sen. Hän haluaa seurakunnan rukoilevan, että Jumala johdattaisi häntä. Se tarkoittaa, että seuraa Hänen muuttumatonta kättään. Oi, se on niin hienoa.

10 Minulle esitettiin tänä aamuna kauhea ehdotus. Kyse on jostain moninkertaisesta moninkertaisesta multimiljonääristä, joka haluaa tuottaa tänne Louisvilleen, Kentuckyyn, ja rakentaa minulle viiden miljoonan dollarin tabernaakkelin. Mutta jokin sydämessäni sanoi: ”Hetkinen, sinä et ole pastori." Näettekö? Joten sitten viisi miljoonaa dollaria rahaa, jotka olisi varattu. Nyt sen pitäisi mennä hallitukselle, kustantamaan viskiä ja muuta sellaista, mutta haluaa laittaa sen tabernaakkeliin Herralle. Mutta toivon, että se menisi jollekin Jumalan palvelijalle, joka... ja johonkin Jumalan palvelukseen. Mutta, nyt on varattu viisi miljoonaa dollaria. Ajatelkaa, millainen tabernaakkeli siitä tulisi.

Näetkö, miten kauniilta tuo näyttää, Rosella? Mutta täällä alhaalla on jotain, joka sanoo toisin. Näetkö? Näetkö? Jokin täällä alhaalla.

11 Me tulemme tähän pieneen, vanhaan tabernaakkeliimme, te muukalaiset. No, tämä voisi olla loistelias paikka tässä kulmassa, te ette ymmärrä sitä, että ihmiset ovat halunneet rakentaa tämän paikan ja tehdä sen. Mutta tällä tavalla me pidämme tästä. Näettekö, tällä tavalla me pidämme siitä. Vanhat istuimet, joiden päällä istuimme, nuo vanhat alkuperäiset istuimet, jotka olivat peräisin tabernaakkelista, menivät tulvan läpi ja kelluivat pinnalla.

12 Raamattuni lepäsi auki tuolla tavalla saarnastuolissa. Se juuttui kattoa vasten ja tuli takaisin alas, ja sen kohdalla oli sana: "Minä, Herra, olen sen istuttanut". Minä kastelen sitä yötä päivää, ettei joku riistäisi sitä minun kädestäni." Miten me soudimme sen huipun yli veneellä, tässä.

Ja se tuli heti takaisin alas, istuimet siirtyivät takaisin paikoilleen. Heidän piti vain jynssätä se ja jatkaa eteenpäin. Näettekö? Näettekö? Tämä on siis juuri sellaisena kuin me sen haluamme, jossa on tavallista kansaa, tavallinen paikka, ja ihana Herra. Aamen.

13 Nyt, tänään, meillä on hieman, olemme juuri alkaneet siirtyä kerman puolelle, kun maito on otettu pois, ja vain kerma on jäljellä. Ja muistakaa, että tarvitaan maitoa, jotta saadaan kermaa. Kerma muodostuu maidon sisällöstä.

14 Niinpä olemme olleet ensimmäisessä, toisessa, ja olemme päätymässä kolmanteen, ja aloitamme Heprealaiskirjeen neljännen luvun. Ja, oi, tämän Kirjan opetukset! Voisimme pysyä sen kanssa, yhden jakeen parissa, kolme kuukautta, ja osoittaa, että koko Raamattu nivoutuu yhteen Raamatun jokaisen jakeen kanssa. Oletteko koskaan ajatelleet sitä? Ei ole yhtään jaetta, johon voitte laittaa sormenne, joka kuitenkin Pyhän Hengen armon ja avun avulla voidaan sitoa 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan saakka suoraan Siihen.

15 Ei ole olemassa toista kirjallista teosta, joka pystyisi siihen. Ja matemaattisesti, ja maantieteellisesti, kaikin tavoin, ei ole mitään Kirjaa Raamatussa, joka olisi kirjoitettu niin kuin Raamattu... Tarkoitan, ettei maailmassa ole mitään kirjaa, joka olisi kirjoitettu niin kuin Raamattu. Ei ole yhtäkään. Raamatun numerologia on täydellisessä harmoniassa; jopa luvut ja välimerkit ja kaikki on täydellistä. Ei ole toista kirjaa; ette voisi lukea siitä yhtään lukua ilman, että se viittaisi takaisin itseensä. Mutta koko Raamatussa ei ole yhtään ristivetoa. Ja sen ovat kirjoittaneet monet, monet, monet ihmiset; ja sadat, satoja ja satoja vuosia erossa toisistaan, tietämättä yhtään kohtaa... Yksi kirjoitti Sen tänne, ja yksi kirjoitti Sen tänne, ja yksi kirjoitti Sen tuonne. Kun se kaikki yhdistettiin, siitä tuli Jumalan Raamattu. Eikä yksikään ole ristiriidassa toisen kanssa, eikä, ei, ei matematiikassa, maantieteessä. Kaikki muu Raamatussa, kaikki, numeerisesti, kaikki sopii täydellisesti yhteen. Jos se ei ole inspiraatiota, en tiedä, mitä te kutsutte inspiraatioksi? Olen niin iloinen siunatusta, vanhasta Raamatusta.

16 Jotkut heistä sanoivat: "Oletko katolilainen? Protestantti?"

Sanoin: ”En kumpaakaan. Minä uskon Raamattuun." Aivan oikein. Uskon Raamattuun, ja olen iloinen, että meillä on yhä vapaus saarnata Sitä tässä maassa. Oi, se on ihanaa.

17 Nyt me aiomme opiskella siitä. Ja nyt siirrymme Heprealaiskirjeeseen ja aloitamme kolmannesta luvusta. Ja jätimme sen 15. jakeeseen. Ja nyt te kaikki...

18 Näin jonkun panevan sen merkille jokin aika sitten, kun nostin lukulasini. Ei ole kyse siitä, että silmäni olisivat huonot, mutta olen yli neljänkymmenen vuoden ikäinen. Pystyn lukemaan sitä, tässä, ihan tavallisesti, mutta voin lukea sitä paremmin silmälasien kanssa. Ja minulle tehtiin lukulasit, joita haluan käyttää, koska voin lukea sitä paremmin ja nopeammin. Ja sitä varten hankin ne. Nyt...

19 Ensinnäkin haluamme vähän taustatietoa, koska joukossamme saattaa olla vieraita, jotka eivät ole saaneet käsiinsä Heprealaiskirjeen ensimmäistä osaa.

20 Oletteko te rouva Cox, joka istuu tuossa päädyssä? Olen iloinen nähdessäni hänet. Juuri ennen kuin aloitan, todistuksena Jumalan armosta, - Täällä oli nainen, jonka kasvot olivat syövän syömät. Hän on sisar Woodin äiti. Olin Michiganissa Genen ja Leon kanssa ja tein heidän kanssaan nauhoituksia. Kotimatkalla vaimo soitti minulle, tai minä soitin hänelle. Hän sanoi: "Rukoile heti rouva Coxin, rouva Woodin äidin puolesta, sillä syöpä kalvaa hänen kasvojaan." Se oli mennyt silmäkulmaan ja luuhun asti, valunut hänen kasvojensa sivulle, ja se oli vain levinnyt hajalle. Joku lääkäri oli tehnyt sille jotakin muuta, pahentanut sitä ja saanut sen vain leviämään, laittanut siihen jotain lääkettä.

21 Ja he toivat hänet Campbellsvillestä, Kentuckysta, ylös... tai muistaakseni Actonista, Kentuckysta, ylös Louisvilleen, hoitoa varten.

22 Ja niin rouva Wood, kun näin hänet ensimmäistä kertaa, hän oli aivan poikki. Koska, tietysti, kyseessä oli hänen äitinsä, ja hän oli varmasti järkyttynyt. Menin huoneeseen ja rukoilin hänen puolestaan luottaen siihen, että Jumala sanoi vastaavansa rukoukseen. Muutaman päivän päästä hän pääsi ulos. Ja siinä hän nyt istuu. Ihmeellistä armoa, mitä Hän on tehnyt hänen hyväkseen.

23 Nousisitko ylös? En halua tehdä sinusta julkista... Missä, missä syöpä sijaitsi? Kasvojen sivulla, näette tuolla, tuolla puolella hänen kasvojaan, tässä, poskiluun kohdalla, silmän ympärillä. Ja Jumala paransi hänet. Eikö Hän olekin ihmeellinen?

24 Kuinka moni oli täällä viime sunnuntaina näkemässä, mitä Herra teki näyn kautta? Mies, rampa ja sokea, istui pyörätuolissa. Ja jokin kosket-

ti minua, kun tuo vanha mies sanoi: "Veli Branham...". Uskon, että se oli tämä veli tässä. Hän sanoi: "Tee samoin vaimolleni." Hänellä on rampa vaimo. Sydämeni suli. Toivon... antaisin mitä tahansa maailmassa, jos voisin, mutta se ei ole... ei ole minun vallassani. Mutta on minun ja teidän vallassanne rukoilla, että Jumala tekisi sen. Hänellä on rampa vaimo, käsi halvaantunut, jalka halvaantunut, näyttää siltä. Ja tämä mies oli paljon huonommassa kunnossa kuin vaimo, koska hän pystyi seisomaan ja kävelemään vähän, mutta tämä mies ei pystynyt edes siihen. Ja hän... Aivot, tärkein tasapainohermo oli tuhoutunut. Mayos ja monet muut olivat luopuneet hänestä. Katolinen lääkäri lähetti hänet tänne, ja hänen poikansa on pappi Saint Meinradin kirkossa Indianan Jasperissa. Mutta se laskee perustan sille herätykselle, joka on tulossa, siellä alhaalla.

25 Ja kun hän nousi ylös, hän sanoi: "Mutta minä en voi...". Hän katsoi ja sanoi: "Kyllä voin." Hän luuli, ettei hän nähnyt, tiedäthän. Ja hän katsoi ylös ja vain sattui nostamaan päänsä ylös, ja siellä hän pystyi kävelemään ja näkemään; käveli käytävää pitkin, omatoimisesti. Ja he olivat presbyteerejä. Hän oli ortodoksi. Ja puhu... Jos luulette, että vain helluntailaiset tai pyhitysihmiset voivat huutaa, olette väärässä. He osaavat tosiaan huutaa, kun he näkevät jotain sellaista tapahtuvan; he halasivat toisiaan ja huusivat. Hän käveli suoraan ulos ja alas portaita, työntäen pyörätuoliaan; käveli, ja tasapainohermot olivat kadonneina hänen päästään. Ajatelkaa sitä. Hän käveli niin kuin sinä tai minä kävelisimme. Oi, Hän on ihmeellinen.

26 Nyt, Paavali kirjoitti Heprealaiskirjeen. Ja tässä Heprealaiskirjeen kirjoituksessa, hän kirjoitti Sen. Ja ennen kuin hän kirjoitti nämä kirjat, saamme selville… Nytyt me menemme... Tämä on pyhäkoululuokka, ja yritän tarkata, ettemme vie liian kauan aikaa. Ja sitten meillä on jumalanpalvelus, jatkamme siitä tänä iltana, jos Herra suo. Heprealaiskirjeessä ja muissa Paavalin kirjeissä...

27 Kuka Paavali oli? Hän oli vankkumaton heprealainen, oppinut ja suuri Vanhan testamentin opettaja. Ja häntä oli opettanut yksi aikansa parhaista miehistä. Kertokaa joku, mikä hänen nimensä oli. Gamaliel, yksi aikansa suurimmista opettajista. Ja Paavali oli istunut Gamalielin jalkojen juurella.

28 On jotain, mikä liittyy... siihen, missä käydään, missä seurakunnassa käydään ja millainen opettaja teitä opettaa. Tiesittekö sen? Siinä on merkitystä. Siksi meidän pitäisi etsiä parasta, mitä voimme löytää, jotta sai-

simme parasta; ei siksi, että se on seurallista ja niin edelleen, vaan todellista Raamatun opetusta.

29 Katsokaa, kerran kun Israel oli lähtenyt erämaahan armeijansa kanssa, ja heillä oli seitsemän päivän pituinen kierros, ja heiltä loppui vesi. Ja he olivat menehtymässä, ja he sanoivat: "Oi, jospa olisi profeetta lähistöllä!"

30 Ja eräs heistä sanoi: "Meillä on täällä alhaalla Elisa. Hän kaatoi vettä Elian käsille." Näetkö hänen avustajansa? Toisin sanoen: "Tässä on Elisa, jolla on ollut yhteys Elian kanssa. Herran sana on hänen kanssaan." Ymmärrättekö? Häntä oli opetettu oikein. Ja hän sanoi: "Hän on täällä. Mennään alas ja kysytään häneltä neuvoa, sillä hänen opettajansa oli Elia, ja hänellä on Elian opetus hallussaan." Näettekö, millainen ero siinä on? Varmasti. Me haluamme tulla opetetuiksi.

31 Niinpä Paavalilla oli Gamalielin opetus. Ja Gamaliel oli se suuri mies, joka teki päätöksen, koska hän oli itsekin oppinut, että kun kaikki tämä alkuseurakunnassa tapahtunut alkoi, hän sanoi: "Älkäämme koskeko siihen, veljet. Jos se ei ole Jumalasta, siitä ei tule kuitenkaan mitään. Mutta jos se on Jumalasta ja me taistelemme sitä vastaan, huomaamme taistelevamme Jumalaa vastaan." Näettekö, hän oli saanut hyvää opetusta.

32 Paavali oli kasvanut tämän miehen alaisuudessa, ja hän tiesi, että Paavali oli suuri opettaja. Niinpä eräänä päivänä, rehellisenä sydämeltään, vainoten seurakuntaa, hän meni pidättämään heitä.

33 Nyt otamme vielä yhden pienen vaiheen Paavalista, kun saamme taustatietomme.

34 Kun Juudas lankesi rikkomuksen, rahan rakkauden ja elämän ylpeyden tähden, hän lankesi armosta ja meni omaan paikkaansa. Ja opetuslapset sanoivat: ”Täytyy olla kaksitoista." Ja seurakunta, kaikesta arvokkuudestaan huolimatta, osoittaakseni teille, millainen seurakunta on; kaikesta arvokkuudestaan ja kaikesta voimastaan huolimatta se on yhä miljoonia kilometrejä vajaa, parhaimmillaankin. He sanoivat: "Meidän on etsittävä keskuudestamme joku, joka ottaa sen paikan." Ja he valitsivat arpomalla Matiaksen. Matthian, uskoakseni, tai Matiaksen. Luulen, että se oli Mattias. Ja kun he valitsivat hänet ja panivat hänet niiden kahdentoista joukkoon, niiden yhdentoista joukkoon, jotka muodostivat ne kaksitoista, hän ei tehnyt yhtään mitään. Se on ainoa kerta, kun hänen nimensä mainitaan Raamatussa. Se oli seurakunnan tekemä valinta.

35 Nyt, he ajattelivat, "Hän on herrasmies." Epäilemättä. "Hän on ihana mies. Hän on oppinut. Hän on fiksu. Hän on koulutettu. Hän on hieno ihminen. Hän tulisi Juudaksen tilalle ja olisi yksi meistä."

36 Mutta tiedättehän, että Jumala tekee toisinaan joitakin... meidän mielestämme kaikkein typerimpiä valintoja. Jumala näki pienen koukkunokkaisen juutalaisen, joka oli juuri niin kiivas kuin vain saattoi olla, suu vinossa: "Minä menen alas ja pidätän jokaisen heistä. Heitän heidät vankilaan. Minä teen tämän." Se oli Jumalan valinta.

Muut ottivat oppineen ja diplomaatin. Se on seurakunnan valinta.

37 Näettekö, te ette tiedä, kuka siellä alttarilla on. Ette tiedä, kuka se on, jota todistaa, vankilassa tai missä tahansa se onkin. Se saattaa näyttää nyrkkeilijältä, hänen korvansa ovat rikki, silmänsä ovat rähjäiset, ja, mutta ette tiedä, kuka hän on. Te vain heitätte arpanne, siinä kaikki, ja annatte hänelle Sana. Jumala tekee valinnan.

38 Ja Jumala valitsi tämän pienen kiukkuisen juutalaisen, tai pikemminkin valitsi hänet. Hän oli matkalla alas ja sanoi: "Minä menen alas ja haen heidät. Näytän heille, mitä voin tehdä tuolla tavalla", ja Jumala vain tyrmäsi hänet.

Jumala sanoi: "Se on minun valintani, juuri siinä."

39 Eikö se olisikin typerää, seurakunnan kannalta? "Miksi, hän vainoaa seurakuntaa. Hän on lihallinen mies." Mutta Jumala tiesi, mitä ihmisen sisällä oli. Ymmärrättekö, mitä tarkoitan?

40 Niinpä Paavali sai kokemuksen. Kuinka moni uskoo, että kokemus tulee kääntymyksen kautta? Varmasti. Jos näin ei ole, epäilisin kääntymystä. Kääntymys saa aikaan kokemuksen. Eikä sitä voi nyt arpoa mitenkään. Joskus se saattaa olla huutamista. Joskus se voi olla kielillä puhumista. Joskus se voi olla itkemistä. Joskus se voi olla huokailua. Ette tiedä, mitä se on, joten älkää yrittäkö arvailla sitä. Koska jokainen teistä on osoittautunut olevan väärässä sen suhteen, te metodistit, te baptistit, te nasaretilaiset ja helluntailaiset.

41 Olen nähnyt ihmisten huutavan niin kovaa kuin he pystyivät huutamaan ja olisivat varastaneet kullan hampaistanne, jos olisivat voineet. Kyllä, herra. Olen nähnyt ihmisten puhuvan kielillä, kuin herneitä olisi kaadettu kuivalle lehmännahalle, ja - ja rehellisesti sanottuna, purutupakkaa suun toisella puolella, ja leikkaavan kurkkusi auki, jos vain pystyisivät siihen. Aivan oikein. Niitä asioita ei siis ole... Ei ole olemassa mi-

tään todisteita, joilla sen voisi todistaa, ainoastaan sen elämän perusteella, jota ihminen elää. "Hedelmistään te tunnette heidät."

42 Joten kaikki riippuu Jumalasta. Hän tekee valinnan. Hän tuo asiat yhteen, ja niin se vain on. Jos siis elämäsi pitää yhtä Raamatun hedelmien kanssa, sinulla on aika hyvä käsitys. Jos henkenne todistaa Hänen Henkensä kanssa, että olette Jumalan poikia ja tyttäriä, olette... Kaikki vanha paha on tippunut pois ja kaikki on tullut uudeksi ja elätte rakkaudessa ja teillä on rauha ja armo ja niin edelleen, silloin te olette aika lähellä Valtakuntaa. Koska Elämä, joka on teissä, tuottaa sellaista elämää. Näettekö?

43 Jos sanotte: ”Oi, halleluja, minä puhuin kielillä. Halleluja!" Se ei tarkoita yhtään mitään. Se ei merkitse yhtään enempää kuin jos olisit tullut tänne ja soittanut kitaralla tai jotain. Se ei merkitse yhtään mitään. Vaikka puhuisitte kielillä, vaikka huutaisitte ja juoksisitte käytävää pitkin ja itkisitte kyyneleitä kuin olisitte kuorineet sipuleita, se ei merkitse mitään, ei yhtään mitään, ellei tuo jokapäiväinen elämä tue sitä aivan tarkalleen, pysyen sen mukana.

44 Nyt, jos teette noita asioita, ja lisäksi elätte elämää, "aamen", se on hienoa. Se on hyvä. Mutta voitte tehdä noita asioita ilman, että teillä on tuo elämä.

45 Niinpä siis, ei huutaminen, ei mikään tuollainen ole todiste. Jeesus sanoi: ”Heidän hedelmistään te tulette tuntemaan heidät." Ja Hengen hedelmä ei ole kielillä puhuminen. Se ei ole Hengen hedelmää. Huutaminen ei ole Hengen hedelmää. Itkeminen ei ole tätä Hengen hedelmää. Mutta rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, hyvyys, lempeys, usko, sävyisyys, maltillisuus, se on Hengen hedelmiä. Näettekö? Niitä Hengen hedelmät ovat. Hyvä on.

46 Nyt syy siihen, miksi meillä on näitä asioita, on se, että ihmiset haluavat muodostaa organisaatioita. "No, me tulemme saamaan sen. Kiitos Jumalalle, kaikki uskovat niin kuin me uskomme, me menemme tätä tietä. Kaikki uskovat kuten me, menemme tähän suuntaan." Mutta Jumala haluaa, että kaikki menevät Tähän suuntaan, suoraan ylöspäin.

47 Nyt, kun Paavali oli saanut tämän kokemuksen, hän ajatteli, että se oli ihana kokemus. Nyt, miten... siteerataanpa tuota kokemusta hieman. Paavali oli matkalla Damaskokseen pidättääkseen siellä joitakin ihmisiä, koska Evankeliumi oli levinnyt sinne. Evankeliumi tarkoittaa "hyviä uutisia" . Ja niin ne hajaantuivat sinne, ja monet ihmiset nousivat esiin

täynnä rakkautta ja iloa ja rakastivat Herraa Jeesusta. Ja se oli levinnyt sinnepäin. Niinpä Paavali sai joitakin kirjeitä ylipapilta. Hän sanoi: "Minä menen sinne ja pidättelen heidät kaikki."

48 Niinpä hän otti mukaansa pienen joukon vartijoita, temppelivartijoita, sotilaita, ja hän lähti matkaan. Kun he marssivat tietä pitkin, ja hän vain tiesi, mitä hän aikoi tehdä, yhtäkkiä jotain tapahtui. Yhtäkkiä hänen edessään näkyi suuri valo, suuri valo. Nyt, se loisti kuin aurinko. Se on outo tapahtuma. Valo loisti niin voimakkaasti, että hänen silmänsä melkein pimenivät. Ja kaatui maahan. Hän makasi maassa ja katsoi ylös.

49 Hänen mukanaan oli luultavasti kymmenen tai viisitoista miestä. Näkikö kukaan heistä sitä valoa? Ei, herra. Paavali näki sen. Miesten ei ollut tarkoitus nähdä sitä. Niinpä jotkut ihmiset näkevät asioita, kun taas toiset eivät näe. Näettekö? Niinpä Paavali näki tuon valon niin, että se jopa sokaisi hänet. Hän ei pystynyt näkemään useisiin päiviin, koska se oli hänelle niin todellista. Eikä hän voinut nähdä moneen...

Myöhemmin, kun hän kirjoitti kirjeitä, hänen silmiään vaivasi se niin pahasti, että hän kirjoitti isoilla kirjaimilla. Hän sanoi: ”Näettekö, että olen kirjoittanut teille suurilla kirjaimilla?". Hän tuskin pystyi näkemään.

50 Hän oli vankilassa ja pyysi Herraa parantamaan hänet siitä. Ja hän kääntyi hänen puoleensa kolme kertaa. Mutta mitä Herra sanoi? "Minun armossani on kylliksi, Paavali."

51 Paavali sanoi: "Silloin minä kerskaan heikkoudestani." Koska hän sanoi: ”Etten kerskaisi ilmestysten runsauden johdosta, minulle annettiin perkeleen sanansaattaja, piikki lihassa, joka rusikoi minua." Hän parani hetkellisesti, ja sitten ne taas palasivat.

Rusikoida tarkoittaa "isku iskun jälkeen". Kuin laiva merellä, aallot paiskaavat sitä, isku iskun jälkeen.

Ja hän parani ja sai sen sitten uudestaan, parani ja sai sen uudestaan. Hän sanoi: "Herra, mikä on vialla, etkö ota tätä pois minulta?"

52 Hän sanoi: "Minun armosani on kylliksi, Paavali. Jatka vain." Se jatkuisi...

53 Hän sanoi: ”Nyt, jos olisin täydellinen ja kaikki olisi täydellistä", hän sanoi, "sitten kun menisin eteenpäin, niin minä paisuisin ja sanoisin: 'Näetkö, minussa ei ole mitään vikaa. Herra pitää minusta huolta, veli. Halleluja!'" Silloin teistä tulee omahyväinen.

54 Jumalan täytyy antaa teille silloin tällöin jotakin, jotta voitte vähän nöyrtyä, tiedättehän. Aivan oikein. Saadakseen teidät ymmärtämään, että Hän on Pomo. Eikö Hän olekin ihana? Kyllä, herra, aivan loistava!

55 Joten hän, Paavali, miksi sitten, saatuaan tämän suuren kokemuksen...

56 Nyt, jos se olisi ollut joku tänä päivänä, he olisivat sanoneet: ”Oi, siunattu olkoon Jumala, halleluja. Voi pojat, Herra on tehnyt jotain minulle! Kunnia Jumalalle!" Mutta ei Paavali; hän oli Raamatun tutkija.

57 Tuon kokemuksen on vastattava Jumalan Sanaa. Kyllä, herra. Jos se ei ole täysin sidottu Raamattuun... Ei vain katsoa tänne ja sanoa: ”Oi, kyllä, tässä se on juuri tässä. Kiitos Jumalalle, minä sain sen." Huh-uh. Jumala ei anna sitä sillä tavalla.

58 Sen täytyy olla koko Raamattu, kaikki siitä. Koska voitte... Vääräuskoiset käyttävät tätä Raamattua väittelynsä perustana. Mutta he ottavat pienen raamatunkohdan täältä, kääntyvät tänne ja ottavat toisen pienen kohdan täältä, yrittävät saada ne yhdistettyä, ja ne ovat kaksi eri aihetta, kokonaan. Niinpä teidän on saatava Kirjoitukset vastaamaan toisia Kirjoituksia.

59 Kuten Jesaja sanoi 28. luvussa: "Sen on oltava rivi riviltä, rivi riviltä; vähän tänne, vähän sinne." "Pitäkää kiinni siitä, mikä on hyvää." Näettekö, sillä tavalla se tulee: rivi rivin perään, sana sanan perään, Kirjoitukset Kirjoitusten perään. Kaiken on liityttävä yhteen. Siksi uskon, että näillä oppitunneilla, joita meillä nyt on, se on suuri asia seurakunnalle, koska se tuo heidät paikkaan, jossa kaikki Kirjoitukset liittyvät toisiinsa. Ja meidän kokemuksemme täytyy liittyä tuohon Kirjoitukseen. Oi, tässä se on! Jos se ei liity, silloin se on väärin.

60 Ja kuinka kävelin vuosia tietämättä, mikä oli se Valo, joka löi Paavalin maahan. Kun ulkopuolinen maailma, Kirjoitukset... Ihmiset, saarnaajat yrittivät sanoa minulle: "Se on paholaisesta. Sinusta tulee vielä ennustaja. Sinusta tulee spiritisti. Älä pelleile sen kanssa, Billy. Siinä on jotain vikaa. Älä tee sitä, poika. Se on väärin. Se on paholainen. No, poika, sinusta tulee tavallinen meedio. Sinusta tulee spiritisti, jos teet noin.

Oi, kaikki se on paholaisen työtä. Se ei ole oikein." Mutta kun... En halunnut saarnata siitä.

61 Mutta kuten Damaskon tiellä, Paavali ei halunnut saarnata siitä, ennen kuin hän sai selville, oliko se oikein vai ei. Niinpä hän lähti kolmek-

si vuodeksi Arabiaan ja tutki Kirjoituksia. Ah! Kun hän tuli ulos, hän sanoi: "Nyt ravistelkaa se minusta ulos."

62 Hän tiesi joutuvansa kohtaamaan fariseukset. Hänen oli kohdattava saddukeukset. Hänen oli kohdattava maailma ja pakanamaailma. Ja niinpä Paavali, tämä Raamattu on kirjoitettu, tämä Heprealaiskirje, on kirjoitettu tätä tarkoitusta varten. Hän ravistelee näitä heprealaisia ja ottaa Vanhan testamentin ja näyttää sen täällä Uudessa testamentissa. "Tämä on Jumala", hän sanoi, "tässä se on, kaikissa profeetoissa ja kaikessa". Se alkaa tuolla alussa, ensimmäisessä luvussa, jossa sanotaan: "Sillä Jumala on puhunut isille eri aikoina, kauan sitten, eri tavoin, profeettojen kautta." Näin Jumala toi sanomansa, testaten Urim-Tummimin avulla. "Mutta tänä päivänä hän on puhunut meille Poikansa, Kristuksen Jeesuksen, kautta", testattuna Hänen Raamatullaan. Siinä se nyt on.

63 Niinpä nämä kokemukset, joista maailma sanoo: "Oi, se on henkistä. Miksi, kukaan ei..." Kun tuo enkeli ilmestyi, tuo Valo täällä joen varrella, kun saarnasin ensimmäisessä herätyskokouksessani täällä kulmassa, kastoimme kaikki nuo ihmiset... Uskon, veli Fleeman, että olit ehkä siinä... En tiedä, olitko silloin täällä vai et. Kuinka moni oli täällä, kun Valo ilmestyi joella? Onko täällä ketään vanhoista? Kyllä, jotkut heistä. Kun Se ilmestyi täällä joella.

64 Ja he sanoivat: "Se oli vain optinen harha." Monet meistä seisoi ja katseli sitä, ja sitten se tuli alas. Ja sitten vuosia myöhemmin Jumala todisti sen kameran mekaanisen silmän avulla. Se on totta.

65 "No, onko se - onko se jotain kuviteltua, onko se jotain, joka - joka...?" Ei, herra. Me otamme sen suoraan Raamatusta ja näytämme sen teille. Se on sama Herra Jeesus. Hän tekee saman asian. Hänen toimintansa on sama. Hänen voimansa on sama.

66 Katsokaa, viime sunnuntaina, tässä. Tuolla, makasin sängyssäni, enkä ole koskaan nähnyt miestä elämässäni. Se tuli ulos ja sanoi: "Tabernaakkelissa on mies, ja hän on harmaa, mustapäinen, harmaantunut. Hän on sokea, eikä pysty kävelemään. Hän on pyörätuolissa. Mustapäinen mies lähetti hänet ylös; lääkäri, tohtori Ackerman, mustapäinen mies, katolilainen mies. Lähetti miehen, asettaen sinne. Ja NÄIN SANOO HERRA", nousi ylös, käveli ulos näkevänä ja kaikki. Mikä sen aiheutti? Tässä on tuo sama enkeli. Sama, joka löi Paavalin maahan Damaskoon menevällä tiellä, eläen seurakunnassaan ja kansassaan tänään. Siinä Kirjoitusta vastaa Kirjoitusta. Niin sen täytyy olla.

Oi, meillä on haaleat. Pääsemme siihen hetken kuluttua.

67 Oi, meillä on edessämme syvällinen asia, jos vain pääsemme siihen sisälle, tänään ja tänä iltana. Nyt vain aletaan päästä syviin vesiin.

Olitteko te...

68 Tiedäthän, kun olin pieni poika, minulla oli pieni lampi talon takana, ja menin sinne. Ja kaikki me pikkulapset menimme sinne alasti, pienet, noin kuusi- tai seitsenvuotiaat. Vesi on suunnilleen noin syvää... Se ei ollut muuta kuin sikolammikko. Minulla oli siellä saippualaatikko. Näytin, että osaan sukeltaa, pidin nenääni kiinni ja loiskaus, menin tuolla tavalla. Ja pieni vatsani osui mutaan, ja sitä lensi joka suuntaan. Sanoin isälle, että osaan uida.

69 Hän vei minut takaisin sinne eräänä päivänä. Hän sanoi: "Haluan nähdä sinun uivan." Hyppäsin siellä, riisuuduin vaatteistani, pienessä johanneksenleipäpensaassa, ja juoksin alas ja menin veteen. Aloin roiskia, ja mutaa lensi joka suuntaan. Isä seisoi rännin päällä. Hän istui siinä ja katseli minua muutaman hetken. Hän sanoi: "Tule pois tuosta vesikuopasta, käy kylvyssä ja mene kotiin." Näettekö?

70 No, suunnilleen näin jotkut meistä, jotka kutsuvat itseämme kristityiksi. Me ryömimme mudassa. Aivan oikein. Niin kauan kuin olette ankkuroituneet, "Olen metodisti. Olen helluntailainen. Olen presbyteeri. Minulla on todiste; minulla on se." Te ryömitte mudassa.

71 Eräänä päivänä olin setäni kanssa. Kerroin hänelle... Hän oli noin viisitoista, kuusitoista vuotta vanha. Olimme joella. Sanoin: "Lark-setä, osaan uida." Istuin veneen perällä, ja tunsin oloni hyväksi ja turvalliseksi. Hän vain otti airon ja työnsi minut ulos, noin metrin syvyiseen veteen. Se oli erilaista silloin; kaikki se roiskuminen, huutaminen, mitä olet koskaan elämässäsi kuullut.

72 Jos joku päivä sinut työnnetään ulos, sinun on parasta tietää, missä seisot. Kyllä, herra. Jos tunnet Hänet, sinun on... Parempi todella tuntea Hänet. Aivan oikein.

Mutta nyt olemme menossa syvään veteen, syvään veteen, jossa se saa teidät hukkumaan, jos ette ole hyvä, lihava kristitty.

73 Huomaa Sana. Paavali löysi sen ensin. Hän palasi Vanhaan testamenttiin ja löysi tämän. Hän näki tuon kokemuksensa, ehdottomasti. "Nyt, mikä se oli, joka löi minut alas?"

74 Se oli Valo, suuri Valo, joka seisoi siinä, loisti kuin aurinko ja seisoi

hänen kasvojensa edessä. Hän sanoi: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

75 Hän sanoi: "Herra, kuka Sinä olet, jota minä vainoan?"

76 Hän sanoi: "Minä olen Jeesus."

77 "Luulin, että Hän oli - mies, jolla oli arpinen käsi, jonka väitetään ilmestyvän kokouksissa nyt, ja jolla on naulojen arvet käsissään ja pääss-ään." Ei, ei; ei siinä ruumiissa, ei siinä ruumiissa. Näettekö? Hän on nyt Valo. Saul...

78 Kun hän oli täällä maan päällä, hän sanoi: "Minä tulen Jumalasta. Minä palaan Jumalan luo."

79 Hän oli Enkeli, joka johti israelilaisia tässä Valossa erämaan läpi. Tässä hän palasi takaisin tuoksi samaksi Valoksi. Ja Paavali näki sen, Vanhasta testamentista. Hän sanoi: "Minä olen Jeesus, Liiton Enkeli".

80 Ja hän tuli lihaksi lunastaakseen meidät. "Hän ei ottanut enkelien muotoa", huomaamme aiemmista luvuista, joita tutkimme. "Hän ei koskaan ottanut enkelien luonnetta, vaan oli Aabrahamin Siemen", jotta Hän tulisi tunnetuksi, jotta ihmiset voisivat nähdä Jumalan. Aamen.

Nyt Hän sanoo: "Minä palaan takaisin Tuohon."

81 Ja kun Paavali näki sen, hän sanoi: "Totta kai se oli Hän. Se oli Hän."

82 Pietarilla oli eräänä yönä kokemus, kun hän rukoili. Tuo sama Valo tuli rakennukseen, avasi ovet hänen edessään ja meni ulos kaduille. Pietari luuli näkevänsä unta; hän oli niin voideltu. Hän ei tiennyt, mitä oli tapahtunut. Hän sanoi: "Olenko juuri herännyt? Mutta minä olen täällä kadulla."

83 Ja hän meni alas Johannes Markuksen taloon. Ja pieni tyttö avasi oven, joku pieni nainen siellä, joka oli ollut rukouskokouksessa. Joku koputti oveen. Hän avasi oven. ”Oi", hän sanoi, ”Pietari on täällä juuri nyt". Te rukoilette, että hän pääsisi vankilasta. Herra on vapauttanut hänet."

84 ”Oi", he sanoivat, ”älä viitsi."

" Oi Herra, vapauta hänet!"

85 ”Miksi", hän sanoi, ”hänhän seisoo ovella ja koputtaa."

Pietari vain jyskytti: "Päästäkää minut sisään."

86 ”Oi", hän sanoi, ”se on Pietari." Niinä päivinä, heillä on yhä se, pieni vetotanko. Pieni kansi tässä, nostat sitä taaksepäin ja katsot ulos, katso. Ennen kuin päästät vieraan sisään, sinun on tiedettävä, kuka koputtaa

oveen. Koska siellä oli rosvoja; jos avaisit oven, he tappaisivat sinut.

87 Niinpä he avasivat oven. Hän sanoi: "Se on Pietari."

88 He sanoivat: "Oi! Voi sentään, hän on kuollut. Tuo on hänen enkelinsä, joka seisoo siinä. Näettekö? Hän on saanut kirkastetun ruumiinsa, tiedättehän, tuon teofanian."

89 Muistatteko, miten otimme sen, suuren Timantin, kuinka se heijasti valoa, kuinka se palasi takaisin sinne? "Tämä maallinen maja hajotetaan, meillä on jo toinen odottamassa."

Ja he luulivat, että Pietari oli kuollut, tämä vanha ruumis oli kuollut, ja he hautaisivat sen muutamassa päivässä, hän oli astunut enkeliinsä tai kirkastettuun ruumiiseensa... Ei kirkastettuun ruumiiseensa, vaan teofaniaansa, ruumiiseen, joka oli jo valmis. Se ei voinut kätellä teitä. Sillä ei ole käsiä, joita se voisi kätellä, tuolla tavalla, mutta se on ihmisen hahmossa. "Tuli alas, ja koputti ovella."

90 Hän sanoi: "Ei, se on Pietari. Hän seisoo siellä." Hän avasi oven ja käveli sisään. Siinä hän oli. Nyt, Pietari oli vapautettu tämän Valon avulla.

91 Nyt, samalla tavalla kuin varhaiskirkko näki Jumalan valon, joka loisti Paavalissa, sama Asia on tullut alas. Nyt, ihmiset voivat sanoa mitä tahansa, se ei tee siitä oikeaa. Mutta kun Jumala todistaa jotain, sen toiminta todistaa Sen. Sitten kamera todistaa Sen. Ja kaikki, mitä me... mitä Herra on tehnyt, on ehdottomasti, erehtymättömästi todistettu, että Se on Jumala, Kirjoitusten, sen toiminnan ja kokemuksen kautta. Mutta he eivät kuuntele.

92 Katsokaa tätä tabernaakkelia. Nyt, muistakaa, te tiedätte tämän. Me emme kaipaa väkijoukkoja. Meillä ei ole mitään paikkaa, minne voisimme edes laittaa heidät. Mutta katsokaa. Tällaisen kokouksen, jossa kokoonnumme yhteen tämän vuoksi, olisi syytä houkuttaa Falls Citiesin asukkaita. Mutta he ovat kuolleita. He ovat täysin kuolleita. Heillä on silmät, mutta he eivät pysty näkemään.

Te sanotte: "Miksi, Veli Branham, eivätkö he mene lääkäriin ja korjauta silmiään?". Hän ei voi korjata tuonlaista näkemistä.

93 Jeesus sanoi: "Jos olisitte tunteneet Minut, olisitte tunteneet Minun päiväni." Hän sanoi: "Te sokeat fariseukset. Te osaatte erottaa taivaan muodon, mutta ajan merkkejä te ette osaa erottaa."

94 Meneekö se päänne yli? Kuunnelkaa. Katsokaa merkkejä, joissa elämme täällä. Nyt, se ei vain ole mitään... Minä itse, olen vain mies, en ole

edes saarnaaja, että voisin siitä puhua. Minulla ei ole mitään koulutusta, jota maailman ihmiset kutsuisivat "saarnaajaksi". Ja me olemme vain köyhiä ihmisiä. Katsokaa rakennusta, jossa olemme. Katsokaa katedraaleja tänä aamuna. Mutta katsokaa, missä Jumala on. Siitä on kyse.

95 Niin myös Mooab seisoi siellä kaikessa loistossaan ja kauneudessaan, mutta Israel oli siellä telttamajoissa. Mutta missä Jumala oli? Siellä alhaalla oli joukko pieniä pyhiä kieriskelijöitä, jotka tekivät kaikkea väärää. Mutta Bileam, heidän piispansa, ei nähnyt tuota lyötyä Kalliota, tuota Vaskikäärmettä, tuota Tulipatsasta. Hänen silmänsä olivat sokeat. Hän ei voinut nähdä Sitä. Hän sanoi: "He vain kuvittelevat Sen." Mutta Hän oli siellä.

96 Kiitos Jumalalle, oi, Hän on täällä! Jumala on täällä, ja Hän tekee samoja asioita, joita Hän on tehnyt. Ja Hän tahtoo... Me vertaamme Kirjoituksia Kirjoituksiin. Jumala ei ole koskaan kuvannut itseään joksikin suureksi joksikin, maan päällä, vaan Hän on aina asunut tavallisten ja nöyrien ihmisten keskellä. Ja tässä Hän on tänä aamuna tekemässä saman asian. Kirjoitukset vahvistavat sen. Kamera todistaa Sen. Nyt, se, miksi viittaan tuohon kuvaan, ei johdu siitä, että minä olen siellä. Olen vain syntinen, joka on pelastettu armosta, kuten tekin. Mutta yritän sanoa, että kyseessä on Hänen läsnäolonsa kanssamme. Se on tärkein asia. Jos Hän tekisi minusta ruumiillistuneen Elisan, siitä ei olisi mitään hyötyä, jos ette uskoisi siihen.

"Hän tuli omiensa luo, mutta Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan."

97 Se on syy, tässä kaupungissa tänään. Voisin aloittaa herätyksen täällä, jossain suuressa rakennuksessa tai jossain muussa, mutta ette saisi montaakaan ihmistä uskomaan siihen. He eivät vain uskoisi. He eivät voi. Heidän päivänsä on ohi.

98 Tämä sama oppitunti tänä aamuna Afrikassa tuottaisi luultavasti ainakin kymmenen tuhatta, kymmenen tuhatta sielua Kristukselle, kun täällä saattaisi olla yksi syntinen, joka istuisi täällä tänä aamuna, tai jotain, joku luopio. Suurin osa heistä on vain käyty läpi ja läpi, kunnes se on vain loppunut. Siinä kaikki.

99 Mutta se mitä me yritämme sanoa, on, että Kirjoituksia verrataan Kirjoituksiin. Ei ole väliä, kuinka hieno kokemus on, ellei sitä voi verrata Kirjoitukseen, se on väärin.

Urim ja Tummim, olipa profeetta kuinka hyvä tahansa, jos hän puhui eikä Urim ja Tummim välähtäneet, se oli väärin. Vaikka uni olisi ollut kuinka hyvä, jos se ei välähtänyt Urim Tummimissa, se oli väärin.

Kun tuo pappeus päättyi, Jumala pani Raamattunsa esille. Paavali sanoi: "Jos enkeli taivaasta tulisi", Gal. 1:8, "ja saarnaisi jotain muuta evankeliumia kuin sitä, mikä teille on jo saarnattu, hän olkoon kirottu"."

100 Enkeli taivaasta, joka oli itse Jumala, sanoi Ilmestyskirjan Johannekselle: "Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan tai näyttämään nämä asiat." Hän sanoi: "Jos joku lisää Siihen yhdenkin sanan tai ottaa Siitä yhdenkin sanan pois, niin se otetaan häneltä pois Elämäkirjasta." Tämä on Se, Raamattu.

101 Sen tähden, nämä kokemukset ja asiat, joita meidän kanssamme täällä tapahtuu, jos ne eivät olisi Jumalan Sanan vahvistamia, ne olisivat väärin; en välitä siitä, mitä tapahtuisi, se olisi väärin. Joten se on Kirjoitusten mukaiseti ehdottomasti Totuus. Olen niin onnellinen, että olen Kristuksen suuren Ruumiin jäsen.

102 Nyt, jatketaan eteenpäin, olemme pääsemässä oppitunnin pariin. Nyt, päädyimme tuonne, missä hän sanoi: "Koska meidät on ympäröity..." ei... Anteeksi. Lainasin 12. lukua. Olen lukenut sitä, mutta en ole tutkinut sitä. Minä...

103 Veli Norman oleskelee kotonani siellä, ja hän tietää, että tulin juuri eilen, ja veljet tietävät, että tulin juuri. Ainoa kerta, kun sain lukea Kirjoituksia, oli juuri täällä, muutama hetki sitten. Aivan oikein. En opiskele sitä, odotan vain, että Pyhä Henki antaa sen juuri niin kuin Hän haluaa. Hän tietää, missä se henkilö on, jonka on saatava se. Joten jos olen keksinyt mielessäni jotain, mitä aion sanoa, niin se on väärin. Mutta jos vain annan Hänen tehdä sen, Hän vie sen suoraan sinne, minne Se kuuluu. Näettekö? "Älkää miettikö, mitä sanotte, sillä se ette ole te, joka puhuu, vaan teidän Isänne, joka asuu teissä. Hän hoitaa puhumisen."

104 Nyt, viimeisessä luvussa, edellisessä luvussa, me kuulimme tämän, että "Kuinka me voisimme paeta, jos me laiminlyömme tämän suuren pelastuksen, jonka Herra Jeesus meille ensin saarnasi, ja hän ja ne, jotka Häntä kuulivat?"." Samat asiat, joita Jeesus teki, osoittaakseen, niitä samoja asioita kuin tapahtuu täällä: sama Jumalan Enkeli, samat teot, samat todisteet, kaikki samat, kaikki yhdessä, sama Evankeliumi, täsmälleen Sanan kanssa. "Jos Herra opetti sen, sitten sen vahvistivat Hänen

opetuslapsensa, minkä me olemme kuulleet", Paavali on samanlainen, "miten me voisimme paeta, jos me laiminlyömme niin suuren pelastuksen?"

105 Nyt, Paavali sanoi tämän heprealaiselle kuulijakunnalleen. Heillä ei ollut nauhureita, kuten meillä on täällä. Mutta heillä oli kirjanoppineita, jotka istuivat siellä ja kirjoittivat sen ylös juuri niin kuin Paavali saarnasi Sen.

Ja sitähän Se on juuri tässä. Me saamme Sen nauhureilla, ja nämä nauhat kulkevat ympäri maailmaa, näettehän, osoittamaan, että Se on Totuus. Uskontomme ei ole turhaa, se on ehdottomasti ylösnoussut Jeesus Kristus, sama asia. Nyt, emme saa laiminlyödä Sitä.

106 Älkää nyt vain lähtekö tänään pois seurakunnasta ja sanoko: "No, minä tavallaan nautin siitä, että käyn siellä. Pidän laulamisesta, ja ihmiset ovat ystävällisiä tuossa pienessä vanhassa seurakunnassa. "Älkää tehkö niin.

107 Veli, anna sydämesi syttyä liekkiin ja sano: "Minun on tehtävä jotain tälle asialle. Minun on mentävä ulos ja katsottava, voinko saada jonkun pelastumaan."

108 Ja älkääkä lähtekö ja sanoko: ”Kiitetty olkoon Jumala, jos ette tee parannusta, te hukutte." Ei.

Toimikaa hellävaraisesti. ”Ole viisas kuin käärme, viaton kuin kyyhkynen." Näetkö, niin pitää toimia. Lähestykää ihmistä, jos hän kasvattaa kanoja, puhukaa hänelle kanoista jonkin aikaa. Ymmärrättekö? Ja sitten, ihan huomaamatta, puhutte Herrasta. Jos hän on maanviljelijä, keskustele hänen maatilastaan.

109 Jos hän myy autoja, puhu hetken aikaa hänen autoistaan: "Onpa sinulla hienoja autoja" ja niin edelleen. Ymmärrättekö?

110 Kunnes saatte kiinni Hengestä, kun Isä sanoo: "Nyt on aika lähestyä häntä hänen sielunsa suhteen."

111 Voit kääntää lasin alas ja todeta: "Onpa hieno auto. Nykyään liikkumisesta on tullut hienoa. Oi, kuinka kansakunnat on tuotu lähelle toisiaan, ja kansakuntiemme kaupungit lähelle toisiaan. Ystävät ja äidit voivat vierailla toistensa luona. On hienoa, että meillä on sellaisia autoja kuin sinä myyt."

112 "Kyllä, herra. Niin on. Uh-huh." Tiedäthän, tupruttaen sikariaan, tai mitä se onkaan. ”Joo, ne ovat hyviä autoja."

113 "Oletko koskaan ajatellut, mitä entisaikojen ihmiset olisivat ajatelleet, jos he olisivat nähneet jotain tuollaista?" Jatkakaa vain tuolla tavalla, tiedättehän.

Hetken kuluttua hän vastaa: "Jep, kyllä, varmasti on."

114 ”Tiedätkö, toinen asia mitä se saa aikaan, on se tuo mukanaan, kuten meillä on, herätyskokouksia. Ihmiset voivat tulla ympäri maata, nopeasti, herätyskokouksiin." Näettekö, te avaatte tietä, koko ajan, tiedättehän.

115 Jos tunnet, että Jokin on esteenä, pysähdy heti ja siirry eteenpäin. Kuten eräs lääkäri sanoi Phoenixissa: "Herra, täytä suuni hyvillä sanoilla ja tönäise minua sitten, kun olen sanonut tarpeeksi. "Näettekö? Niin. ”Tönäise minua, kun olen sanonut tarpeeksi."

116 Nyt, huomioikaa, aloitamme alkaen 15. luvusta, tai 3. luvun 15. jakeesta, tarkasti nyt.

> *Kun sanotaan: "Tänään, jos te... kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin kiusauksessa".*

117 Nyt, katsokaa, kun Paavali puhuu tässä. Nyt sanotaan: "Tänään, niin pitkän ajan jälkeen." Menemme siihen hetken kuluttua, että "tänään, niin pitkän ajan kuluttua". Se siirtyy seuraavaan lukuun: "Niin pitkän ajan kuluttua."

> *... on sanottu: Tänään, jos te... kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin kiusauksen päivänä, kun he kiusasivat Jumalaa.*

118 Nyt, luetaan seuraava jae.

> *Sillä muutamat, kun he sen kuulivat, kiusasivat:...*

Mistä hän nyt puhuu? Evankeliumista.

> *...joskaan eivät kaikki ne, jotka lähtivät Egyptistä Mooseksen johdolla.*
>
> *Mutta keitä kohtaan hän oli murheellinen neljäkymmentä vuotta, eikö niitä kohtaan, jotka olivat tehneet syntiä ja joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?*

119 Pysähdytään tähän hetkeksi. Kiusaus, "kun he kiusasivat". Nyt mitä Jumala teki? Nyt Paavali yrittää puhua. Mitä oli Se, joka johti heidät pois Egyptistä? Oliko se Mooses? Ei. Mooses oli lihallinen välikappale.

120 Nyt meillä on tässä taustatietoa. Haluamme nyt selvittää asian. Kun

pääsemme tähän kohtaan, muutaman hetken kuluttua, näette sen.

121 Nyt, Jumalalla oli kansansa rauhaton lepo. He olivat Egyptissä. He olivat poissa oikeasta asemastaan. He olivat poissa kotimaastaan. He olivat muukalaisia ja pyhiinvaeltajia, ja Jumala aikoi viedä heidät tuosta majapaikasta, Egyptistä, ylös kotimaahan.

122 Esikuva nykypäivästä; olemme levottomia. Täällä se ei kestä kauan. Pieniä pulleakätisiä poikia, jotka leikkivät marmorikuulilla, pikkutyttöjä, jotka leikkivät nukkejen kanssa, ja yhtäkkiä on harmaita hiuksia ja ryppyjä. Tässä on jotain vialla. Tämä ei ole koti. Olemme väärässä paikassa. Siksi sanomme olevamme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia. Jotain on tapahtunut.

123 Eräs pieni nainen sanoi tänä aamuna huoneessa, kuinka ihmiset nauravat hänelle joskus. Sanoin: "Mutta sisar, kultaseni, sinä et kuulu noihin ihmisiin." Me olemme erilaista kansaa.

124 Pikkutyttöni sanoi: "Isä, jotkut tytöt tekivät tiettyjä asioita, joita he tekivät."

125 Sanoin: "Mutta katsohan, kultaseni", heillä oli näitä Elvis Presleyn levyjä, ja sanoin: "En haluaisi niitä kotiini."

126 Hän sanoi: "Mutta isä, he ovat mukavia pikkutyttöjä".

127 Sanoin: "He saattavat olla. Minulla ei ole mitään sitä vastaan. Mutta on yksi asia, me olemme erilaisia. Me olemme erilaisia. Ei niin, että haluaisimme olla erilaisia, vaan Henki, joka on sisällämme, on tullut pois tuollaisesta. Te olette toisesta maailmasta."

128 Kun menen Afrikkaan, en pysty sopeutumaan heidän - heidän - heidän elämäntapoihinsa. He eivät käytä vaatteita. He ovat alasti. Ja he poimivat jotain mädäntynyttä, jossa on toukkia, ja syövät sen, eikä sillä ole mitään väliä. Näettekö?

129 Ja Tämä on erilaista. Tiedättekö, ennen olimme kaikki samanlaisia, mutta sivilisaatio on tuonut ja tehnyt meistä erilaisia.

Ja kääntyminen on tuplannut sen miljoonalla. Me emme halua enää maailman mädäntyneitä asioita. Kristus on tehnyt meistä kristittyjä, kuten sivistys on tehnyt meistä puhtaita. Ja huomatkaa, ei vain sitä, vaan me tunnustamme olevamme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia. Me emme ole maailmasta. Sitten ette halua olla missään tekemisissä maailman kanssa. Ja nuo asiat ovat lakanneet olemasta.

130 Nyt, Israel oli alhaalla Egyptissä. He eivät olleet egyptiläisiä. Egypti-

läiset, egyptiläiselle oli häpeä koskea lampaaseen. Israelilaiset olivat lampaiden paimenia. Ja miten sen on täytynyt vaivata Moosesta, kaiken sen häpeällisyyden vuoksi, kun hän oli ollut egyptiläinen, ollen karjankasvattajia.

Huomasitteko, mitä farao oli sanonut Joosefille ja niin edelleen? "Se on kauhistus." Hän sanoi: "Sinun kansasi on lammaspaimenia." Eikä egyptiläinen voinut edes koskettaa lammaspaimentajaa. Hän oli erilaista kansaa.

131 Ja näin on kristityn laita nykyään, kun hän on uudestisyntynyt. Se ei ole... Hänestä on likaista olla yhdessä siellä, missä ihmiset juovat ja kertovat rumia vitsejä ja naiset ovat alasti. Ja kaikki... Se on saastaista. Oi, siunattu olkoon Herra! Me olemme pyhiinvaeltajia täällä. Olemme muukalaisia täällä. Henki on muuttunut, ja me etsimme Kaupunkia, jossa naiset eivät käytä shortseja. Etsimme Kaupunkia, jossa ei ole olutkapakoita. Etsimme Kaupunkia, jossa asuu vanhurskaus. Niinpä, me olemme pyhiinvaeltajia.

132 Niinpä Jumala laskeutui alas suuressa tulikimpussa, kuin Sädekehä, syöksyi alas pensaaseen ja alkoi ensin paljastamaan itseään Moosekselle. Mooses sanoi...

Tiedättehän, miten meillä oli oppitunti yhtenä iltana, kuinka kun Jeesus oli täällä maan päällä, Hän sanoi: "No, ennen kuin Mooses oli, MINÄ OLEN." Se oli Jeesus palavassa pensaassa, Tulipatsaassa.

Se on Jeesus, tänään, sama.

Ja Hän ilmoitti itsensä Tulipatsaassa, ja Mooseksella oli kokemus. Hän menee alas Egyptiin. Hän saarnaa Evankeliumia, hyviä uutisia, ja merkit ja ihmeet seurasivat häntä. Ymmärrätkö? Sama asia on tänäänkin.

133 Eikä vain sitä, vaan kun heprealaiset tulivat ulos ja vaelsivat Valossa, heitä johti tuo sama Tulipatsas. Ja Raamattu sanoi: "Älkää kiihottako Jumalaa."

134 Katsokaa tätä. Antakaa minun lukea se.

> *Vaikka sanotaan, tänään, jos te... kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne,* (Hänen Äänensä puhuu sydämellenne.) *kuten kiusauksessa.* (Kun he kiusasivat Häntä.)

Kuunnelkaa.

> *Sillä muutamat, kun he sen kuulivat, kiusasivat...*

135 Kuinka moni tietää, että israelilaiset kiusasivat Jumalaa epäuskollaan? He nurisivat, he, täydellisesti. Jumala käveli suoraan sinne. Ja kun he joutuivat... Ensimmäiseksi he joutuivat vaikeuksiin.

136 Tässä oli tämä Tulipatsas heidän yläpuolellaan. En tiedä, näkivätkö he kaikki Sen vai eivät. Ainakin Mooses näki Sen. Se oli heidän yläpuolellaan, ja he katselivat Sitä. Ja kun he tulivat alas... Sanotaan, että jos he eivät nähneet Sitä, en tiedä, näkivätkö he vai eivät. Se kulki heidän edellään. Raamattu sanoo, että Se oli siellä.

137 Sanotaan: "Tähti kulki viisaiden miesten edellä." Sitä eivät nähneet muut kuin tietäjät. Se kulki jokaisen observatorion yli. He mittasivat aikaa tähtien mukaan. Vain viisaat näkivät sen. Heidän oli määrä nähdä Se, ja viisaat miehet olivat ne, joita varten Tähti oli lähetetty.

Ja Tulipatsas lähetettiin Mooseksen luo, ja Mooses lähetettiin israelilaisten luo. Ja heidän oli määrä seurata Moosesta. He näkivät Mooseksen, ja Mooses näki Valon.

Siinä he menivät. Sitten he olivat lähdössä. Ja kun he lähtivät, he tulivat Punaisen meren rannalle. Ja, oi, he - he olivat nähneet kaikki nuo ihmetekojen merkit ja asiat, jotka tapahtuivat, kun he olivat vielä alhaalla - vanhassa Egyptin maassa, mutta kun he pääsivät matkaan, he olivat juuri kääntyneet ja heidät oli tuotu ulos. Sitten, ensimmäiseksi, he joutuivat vaikeuksiin.

138 Jumala rakastaa tuoda teidät vaikeuksiin. Hän rakastaa asettaa teidät vaikeuksiin ja nähdä, mitä teette asialle. Niinpä Hän vain laittoi Punaisen meren tukkeeksi, ja heti aluksi hän marssitti heidät suoraan tähän paikkaan ja lähetti faraon heidän peräänsä. Näettekö, miten Jumala haluaa tehdä sen? Hän rakastaa näyttää voimaansa ja rakkauttaan. Hän on Jumala, ja Hän rakastaa näyttää teille, kuka Hän on. Aamen.

Ja ongelmana siinä on se, että nykyään ihmiset sanovat: "Voi, ne ajat ovat ohi." Ei. Miten Jumala voi ilmaista itsensä, kun teille opetetaan tuonkaltaisia asioita? Mutta Jumala rakastaa ilmaista itseään.

139 Täältä tulevat Israelin lapset, vaeltaen Valossa. Mooses kulkee heidän edellään. Siinä he olivat. "Tulkaa. Tässä on tie. Jumala kutsuu. Me olemme menossa ulos. Menemme luvattuun maahan."

" Oi, halleluja!" Kaikki huusivat ja hyppivät ja pitivät hauskaa, tiedättehän. Ja sitten ensimmäinen asia, jonka tiedätte, on se, että he katsoivat taaksepäin ja sanoivat: ”Oi, mitä tuo pöly on?".

140 Yksi heistä kiipesi kukkulalle ja sanoi: ”Oi, oi, voi, voi! Se on faraon armeija."

141 Jumala sanoi: "Mitä te niin pelkäätte? Ettekö uskoneet, mitä minä tein siellä alhaalla? Miksi olette niin huolissanne? Miksi suututatte Minut?"

142 Kun he saapuivat sinne, Mooses meni ulos ja rukoili Jumalaa. Jumala avasi Punaisen meren, ja he kävelivät sen halki; vihollinen suljettiin sisään. Sillä tavalla Jumala tekee sen. Älkää pelästykö. Älkää kiihtykö. Älkää hermostuko. Te provosoitte Jumalaa.

143 Mitä Hän sitten teki? Hän sanoi: "No, meillä oli yksi suuri koettelemus, Jumalalle kiitos, selvisimme siitä. Meillä ei ole enää niitä. Olemme matkalla kohti luvattua maata." Ja Hän johdatti heidät suoraan autiomaahan, jossa ei ole vettä. Voitteko kuvitella? Jumala johti heidät, pyhitetyn, pyhän kansan, suoraan tähän ansaan; sitten hän sai heidät ulos siitä ansasta ja johti heidät suoraan tänne, missä ei ole vettä. Kun Hän olisi voinut viedä heidät jonnekin, missä olisi ollut vettä. Hän olisi voinut tehdä joen, koko matkalle, jos Hän olisi halunnut. Hän olisi voinut halutessaan murtaa jokaisen vuoren iloksi, joka olisi suihkuttanut vettä 15 metriä ilmaan. Totta kai Hän olisi voinut. Mutta jos Hän olisi tehnyt niin, se olisi ollut liian helppoa. Oi, minä pidän siitä! Siunattu olkoon Herran nimi.

144 "Miksi Jumala antoi tämän tapahtua, veli Branham?" Miksi Jumala...?"

Jumala tekee sen. Antakaa Hänen olla rauhassa. Kävelkää vain eteenpäin. Se on Jumalan asia. ”Vanhurskaan jalanjäljet ovat Herran määräämät." Kyllä, herra. Mitä väliä sillä on?

145 "Menetin kaikki rahani, veli Branham." No, siunaa Jumalaa joka tapauksessa.

146 ”Oi, tein näin, ja näin tapahtui, myrsky pyyhkäisi taloni pois."

147 Kiittäkää joka tapauksessa Jumalaa. "Herra antoi, Herra otti, siunattu olkoon Herran nimi." Jatkakaa vain eteenpäin. Se kaikki on Jumalan kunniaksi. Jumala tietää, mitä Hän tekee.

Jotkut läpi veden, jotkut läpi tulvan,
Jotkut syvän koettelemuksen kautta, mutta kaikki Veren kautta.

148 Sillä tavalla Hän johtaa heitä. Aivan oikein. Oi, voi sentään! Minusta tuntuu, että voisin pysähtyä ja huutaa. Sillä tavalla Hän johtaa rakkai-

ta lapsiaan. Oi, voitko vain tuntea...? Nyt, en ole psykologi, mutta tunnetteko sen ihastuttavan Hengen, joka on nyt tämän rakennuksen yllä? Mitä jos silmämme avautuisivat juuri nyt ja katsoisimme, mitä näiden seinien vierustoilla ja pitkin käytäviä seisoo?

149 Vanha Elisa sanoi eräänä aamuna, kun poika oli niin sokea kuin vain saattoi olla, että hän sanoi: ”Katso noita syyrialaisia tuolla alhaalla."

Hän sanoi: "Mutta meidän kanssamme on enemmän."

Hän sanoi: "En näe ketään."

Hän sanoi: "Herra, avaa tuon pojan silmät."

150 Hän katsoi ympärilleen tuon vanhan profeetan ympärillä, ja kaikki vuoret ympärillä olivat tulessa, ja siellä oli tulihevosia ja tulivaunuja. Hän tuli silloin vakuuttuneeksi.

151 Hän sanoi: "Me vain menemme ulos ja lyömme heidät sokeiksi." Heidän näkönsä oli yhtä erinomainen kuin aina ennenkin, mutta he olivat sokeita hänelle. Hän sanoi: "Etsittekö te kaikki Eliaa?" He sanoivat: "Kyllä."

152 Hän sanoi: ”Tulkaa, näytän teille, missä hän on." Ja se oli hän, joka johti heitä. He eivät tienneet sitä.

153 Näin se on nykyisinkin. Kristus on täällä. Pyhä Henki on täällä ja tekee samoja asioita, joita Hän on aina tehnyt, ja maailma on sille sokea. He eivät tiedä Sitä. ”Oi, minä en tiedä siitä mitään. Pastorini..." Voi, raukat ihmiset! Ymmärrättekö, mitä tarkoitan? He ovat sokeita Sille. He eivät tunne Sitä. Jumala johtaa.

154 Nyt, kun he tulivat ylös, synnin erämaan läpi, siellä ei ollut vettä. Jumala oli vain huolehtinut kaikesta. He löysivät vesilätäkön ja sanoivat: ”Tässä se on." Eivätkä he voineet edes maistaa sitä. Voi, se oli kauheaa. Se on pahempaa kuin sata prosenttinen rikki. Aivan kuin mädät kananmunat, tiedättehän. "Voi ei! Se on kamalaa.” Se oli myrkkyä. Sitä sanotaan synnin erämaaksi. Siellä kasvaa useita palmuja, ja lähde, missä nuo palmut kasvoivat. Sitten Mooses sanoi: "Älkää..."

155 Jumala sanoi: "Miksi he tekevät niin? Miksi he tekevät? Miksi he kiusaavat minua? No, jos minä tein sen tuolla, enkö voisi tehdä jotain tälle tilanteelle?"

156 Jos Hän toi sinut pois yhdestä sairaudesta, eikö Hän voi tuoda sinut ulos toisesta? Jos Hän sai sinut pois yhdestä ongelmasta, eikö Hän voi saada sinut pois toisesta? Siunattu olkoon Jumala! Jos Hän sai minut

pois synnistä, Hän voi ottaa minut pois haudasta. Hän on Jumala. Mitä eroa sillä on? Jatkakaa vain, pitäkää silmänne Hänessä.

157 Hän sanoi: "Jos minä suljin Punaisen meren ja hukutin egyptiläiset, enkö voi tehdä jotain tälle vedelle?" Mikä saa minut vihaiseksi? Voi, teidän epäuskonne! Te nostatte Minut vihaan, epäuskon vuoksi."

158 Nyt, tässä käytetään sanaa "synti", ärsytetty. Tehty... Syy, miksi he tekivät sen, oli siinä, että he eivät uskoneet. He eivät koskaan menneet ulos ja ryhtyneet pelaamaan noppapeliä ja muuta sellaista. He eivät koskaan juosseet jonkun toisen vaimon kanssa, eivätkä menneet ulos ja kertoneet valheita. Sellaista he eivät tehneet. Mutta se ei Nyt, tässä käytetään sanaa "synti", ärsytetty. Tehty... Syy, miksi he tekivät sen, oli siinä, että he eivät uskoneet. He eivät koskaan menneet ulos ja ryhtyneet pelaamaan noppapeliä ja muuta sellaista. He eivät koskaan juosseet jonkun toisen vaimon kanssa, eivätkä menneet ulos ja kertoneet valheita. Sellaista he eivät tehneet. Mutta tuosta ei alun alkaenkaan ole kyse synnissä.

159 Aviorikoksessa eläminen ei ole syntiä. Tupakointi, pureskelu, juominen, uhkapeli, kiroilu ja niin edelleen, se ei ole syntiä. Se on epäuskon ominaisuuksia. Teette niin, koska olette epäuskoinen. Jos olette uskovainen, ette tee niin. Siksi Jeesus sanoi: "Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen Elämä." Ei vain sano uskovansa, vaan todella uskoo! Siinä se on. Se vie kaikki alkuperäisen todisteen pois. Näettekö? Nyt, siinä te olette.

Ei: "Joka kuulee Sanani ja huutaa." Ei: "Se, joka kuulee Sanani ja puhuu kielillä." Ei: "Joka kuulee Sanani ja jolla on verta kädessään tai kasvoillaan" tai mitä tahansa muuta. Se ei ole se.

"Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen Elämä, eikä hän koskaan joudu tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään."

160 Mitä on synti? Epäuskoa. Pieni asia voi nousta esiin, sen sijaan että menisitte suoraan Kirjoitukseen ja ottaisitte selvää, onko se totta vai ei: "Voi", sanotte: "Minä... Ei!". Katsokaahan, siinä, jatkakaa vain. Jatkan vain presbyteerinä, kuten nytkin olen, tiedäthän." Menkää vain, sokeina, ja te kiihotatte Jumalaa.

161 Kun Jumala tekee jotakin, Hän odottaa, että kansa tarttuisi siihen. Mutta sen sijaan: "Tiedäthän, no, minä en tiedä Siitä". Näettekö? Hän odottaa, että kansa tarttuisi siihen. Jos olette tarpeeksi huolestuneita,

asettukaa Kirjoituksen ääreen. Käykää sitä läpi ja tutkikaa sitä edestakaisin ja katsokaa, tapahtuiko se, toteutuiko se, mikä on ennustettu, ja niin edelleen. Sitten saatte Sen. Aamen.

162 Nyt huomatkaa.

> *Vaikka se on... Tänään, jos te... kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin silloin, kun he kiusasivat Jumalaa, näettehän.*
>
> *Sillä muutamiin, kun he kuulivat, kuulivat evankeliumin, jota Mooses julisti, kiusasivat; eivät kuitenkaan kaikki, jotka lähtivät Egyptistä Mooseksen johdolla.*

163 Kuinka moni tietää, kuinka monta ihmistä pelastui tuosta alkuperäisestä joukosta, joka tuli ulos? Kuinka moni? [Joku sanoo: "Kaksi."] Kaksi, se on oikein. Kuinka moni tietää heidän nimensä? [Kaleb ja Joosua.] Aivan oikein. Kaaleb ja Joosua, ainoat kaksi, kahden miljoonan ihmisen joukosta.

164 Kuunnelkaa tätä. "Mutta hän..." Nyt 17. jae.

> *Mutta joita Hän joutui kärsimään neljäkymmentä vuotta epäuskon tähden. Eivätkö ne, jotka olivat tehneet syntiä, olleet epäuskoisia...?*

165 Ottakaa sanakirja ja ottakaa selvää, mitä synti tarkoittaa. Ottakaa Raamatun sanakirja. Se tarkoittaa epäuskoa. Epäusko on "synti". "Joka ei usko, se on jo tuomittu", Pyhän Johanneksen evankeliumi 4, näettekö, "on jo tuomittu".

> *...joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?*
>
> *Ja kenelle hän vannoi, että he eivät pääsisi hänen lepoonsa,...*

166 Teidän epäuskoisuutenne! Oi, en ikinä pääse kappaleeseeni. Mutta katsokaa, se on tämän kansakunnan ongelma tänä päivänä. Merkit ja ihmeet ovat menneet tämän kansakunnan läpi. Mitä he tekevät? Kääntävät jatkuvasti selkänsä sille. Ja Hän sanoi: "Minä vannon, etten anna heidän tulla siihen maahan, jonne he ovat lähteneet."

167 Mikä näitä suuria kirkkoja nykyään vaivaa? Heidän epäuskonsa on suututtanut Jumalan. Halleluja! Hän kykenee näistä kivistä herättämään lapsia Aabrahamille. Hän yritti tarjota heille Evankeliumia, ja he paaduttivat sydämensä. He tekivät itselleen kultin, ja he muodostivat pieniä kirkkokuntia: "Ja me uskomme tähän emmekä mihinkään muuhun", eikä Jumala voinut liikkua. Missä he ovat tänään? Sivuraiteella.

168 Jumalan pieni, uskollinen ryhmä etenee eteenpäin merkkien ja ihmeiden kanssa. Hän asettaa heidät koetteelle. "Jokainen poika, joka tulee Jumalan luo, on ensin koeteltava ja tutkittava", kasvatettava lapsena.

169 Ensimmäinen pikku juttu tapahtui: "No, ehkä siinä ei sittenkään ole mitään perää." Olette avioton lapsi, ettekä Jumalan lapsi.

170 Sillä Jumalan lapsi on Aabrahamin Siemen, joka kutsuu asioita, joita ei ole, ikään kuin ne olisivat, "Jumala sanoi niin", ja jatkaa vain eteenpäin. Aamen. Ei ole väliä, mitä sanotaan tai mitä tahansa muuta, he jatkavat joka tapauksessa eteenpäin. "Jumala sanoi niin."

171 Kaksikymmentäviisi vuotta hän odotti tuota lasta, huolimatta siitä, kuinka ristiriitaista se oli. Ja hän erotti itsensä uskottomista, aamen, jotta hän voisi uskoa. Oi, voi sentään! Tunnen itseni uskonnolliseksi.

Ajatelkaa sitä. Teidän on erotettava itsenne siitä maailman dogmasta: "Oi, ihmeiden päivät ovat ohi. Sellaista asiaa ei ole olemassakaan. Se on fanaattisuutta." Erottakaa itsenne.

172 Raamattu sanoi: "Tulkaa ulos heidän keskuudestaan ja erottautukaa, sanoo Herra, niin minä otan teidät vastaan." Kuinka ihmeellistä! "Minä otan teidät vastaan" sen jälkeen, kun olette erottautuneet. "Teistä tulee Minun lapsiani, minä olen oleva teidän Jumalanne." Erottakaa itsenne, älkää liittoutuko uskottomien kanssa. Näin on.

173 Nuori mies menee naimisiin, menee naimisiin jonkun tytön kanssa, joka ei usko; tai joku nuori tyttö menee naimisiin pojan kanssa, joka ei usko. Älkää tehkö niin. En välitä siitä, kuinka söpö poika on, ja-ja, tai kuinka söpö tyttö on, ja kuinka suuret silmät hänellä on; ne kaikki katoavat jonain päivänä. Mutta, veli, sinun sielusi elää ikuisesti. Ole varovainen siinä, mitä teet. Hän ei ole oikea uskovainen, eikä mies ole oikea uskovainen, älä ryhdy tuollaiseen. Pysy kaukana sellaisista. Se aiheuttaa sinulle ongelmia myöhemmin.

174 Nyt kuunnelkaa, 17. jae.

> *Mutta... keitä hän... kärsi neljäkymmentä vuotta? eikö niihin,*
> *jotka olivat tehneet syntiä, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?*
> *...joille hän vannoi, etteivät he pääsisi lepoon,...*

175 He lähtivät liikkeelle, mutta, he näkivät ihmeitä, mutta he eivät koskaan päässeet luvattuun maahan. Vain valittu määrä, kaksi, pääsi luvattuun maahan.

176 Mitä Paavali nyt tekee? Hän puhuu nyt kristityille: "Älkää antako tä-

män saman Evankeliumin, jota saarnattiin tuolla äsken, merkkien ja ihmeiden kanssa, ja Tulipatsas johti heitä; kun nämä asiat alkavat jälleen tapahtua, älkää joutuko epäuskon vuoksi tien sivuun ja alkako epäilemään, sillä heidän ruumiinsa kaatui erämaahan."

177 Nyt olemme pääsemässä asiaan, nopeasti nyt. Katsokaa tarkkaan.

...mutta niille, jotka eivät eläneet?

Näemme siis, että he eivät pääsisi sisään epäuskon vuoksi.

Hän kutsuu sitä kerran synniksi, seuraavalla kerralla hän kutsuu sitä epäuskoksi. Epäusko on "syntiä". "He eivät päässeet sisään epäuskonsa tähden."

178 He näkivät tuon profeetan, Mooseksen. He näkivät, mitä hän teki ja mitä hän sanoi. Se oli Totuus, joka kerta, se liikkui suoraan eteenpäin, Totuus. Tämä Tulipatsas ilmestyisi heidän eteensä. He katselivat Sitä. He näkivät Sen.

179 Paavali, joka yritti saada, myöhemmin, päästä tänne alas, se kokemus, joka hänellä oli. Näettekö? Hän yritti suhteuttaa kokemuksensa Vanhaan testamenttiin. Hän sanoi: "Nyt olemme tulleet uuteen asiaan, tähän uuteen aikakauteen, Jeesuksen Kristuksen kautta. Vanhoina aikoina Herra ilmestyi heille profeettojen kautta, mutta nyt Hän on ilmestynyt Poikansa Jeesuksen kautta." Näettekö? Ja hän alkoi kuvata kokemuksia ja näyttää heille, mitä tapahtui, kuinka merkit ja ihmeet ja kaikki, ja mitä on kirjoitettu.

180 Nyt hän sanoi: "He eivät päässeet sisään, koska he olivat epäuskoisia." He eivät uskoneet.

181 "Mutta nyt, me, me siirrymme erääseen ajanjaksoon, ja älkää paaduttako sydäntänne. Älkää käyttäytykö niin kuin he tekivät kiusaamisen päivinä, kun he kiusasivat Jumalaa." Miten he tekivät sen? Eivät elämällä moraalittomasti. Antakaa minun jauhaa tämä teille.

182 Sanotte: "Veli Branham, minä käyn kirkossa." Ei siinä mitään. "En ole koskaan elämässäni valehdellut." Ei se haittaa. "En ole koskaan varastanut. En ole koskaan tehnyt sitä, tätä tai tätä." Se on oikein hienoa. Se on hyvä. Mutta se ei silti ole synti.

183 Synti on se, että kun Jumala näyttää itsensä ja te ette usko Sitä, ette kuuntele Sitä.

184 "Oi", sanotte, "minun kirkossani ei opeteta niin." Niin kauan kuin Raamattu opettaa Sitä ja Jumala todistaa Sen, siitä on kyse.

Nyt katsokaa hetki. Nyt aloitamme jostain todella, todella syvällisestä. Nyt, laita itsetuntosi liivin taskuun, kunnes pääset ulos.

185 Nyt katsokaa tarkkaan.

Pelätkäämme siis, ettemme, kun meille on annettu lupaus päästä hänen....

Hänen, hänen, persoonapronominit nyt. Mihin?

...jos joku teistä näyttää jäävän siitä vaille.

186 Nyt, Paavali yrittää kertoa heille edellisessä luvussa kaikista näistä asioista. Mutta nyt hän yrittää kertoa heille, mikä Se on.

Oi, onko meillä aikaa? Minä… Ehkä on parempi odottaa iltaan. Alkaa olla myöhä, ja meillä on rukouspalvelus. Ehkä meidän on parempi mennä siihen tänä iltana, koska tämä on todella täynnä vitamiineja, hengellisiä vitamiineja. Minulla on paljon tekemistä, ja olen kiireinen iltapäivällä. "Antakaa meidän..."

Pelätkäämme siis, ettei lupaus...

187 Nyt, oliko heillä lupaus luvatusta maasta, alhaalla Egyptissä? Ja kun Jumala tuli alas tekemään lupauksesta totta. No, Jumala kertoi Aabrahamille satoja ja taas satoja vuosia aikaisemmin, että Hän aikoi tehdä sen. Se oli Raamatun mukaista.

188 Joosef sanoi: "Älkää siirtäkö luitani täältä, ennen kuin menette siihen luvattuun maahan ja hautaatte minut sinne muiden isieni joukkoon." Koska hän tiesi, että ylösnousemus oli tulossa, kun Jeesus nousi kuolleista, koska hän tiesi, mitä Job sanoi. Näettekö?

189 Jokainen näistä profeetoista tiesi, mitä toinen profeetta oli sanonut, ja tiesi, että heidän Henkensä oli sama. Ja he tarkkailivat. Oi, veli! Tuon pitäisi ravistella meidät pois maallisesta tilastamme. He eivät tarkkailleet sitä, mitä ihmiset sanoivat, vaan sitä, mitä profeetat sanoivat. Jokainen heistä tarkkaili.

190 Aabraham sanoi: "Haudatkaa minut tänne, minne Job haudattiin." Hän sanoi: "Saara, aion ostaa palan maata. Meidät haudataan juuri tähän."

191 Iisak oli profeetta isänsä jälkeen. Hän sanoi: "Kuunnelkaa. Älkää haudatko minua minnekään muualle, älkää tänne Egyptiin, vaan viekää minut suoraan takaisin luvattuun maahan. Haudatkaa minut tänne."

192 Jaakob kuoli poissa luvatusta maasta, mutta sanoi pojalleen, joka oli

profeetta, että hän sanoi: "Tiedätkö, eräänä yönä enkeli kosketti minua kylkeeni. Olen ontunut siitä lähtien. Tule, laita kätesi..." Oi, armoa! "Profeettapoikani, olen vanha ja sokea. Mutta laita pyhä kätesi, koska olet itsekin profeetta, laita se siihen kohtaan, jossa enkelin käsi oli, ja vanno taivaan Jumalalle, ettet hautaa minua tänne alas."

193 Siunattu olkoon... Näettekö Sanan hengellisen ilmestyksen? Puoletkaan heistä, lähes yhdeksänkymmentä prosenttia, eivät tienneet, mistä hän puhui. Mutta hän tiesi, mistä hän puhui. "Laita profeettakätesi tähän paikkaan, johon enkeli laski kätensä. Olin kerran iso, jykevä mies, vankka pelkuri. Mutta Hän kosketti minua, ja siitä lähtien olen ollut ontuva mies. Mutta olen ollut prinssi siitä lähtien, kun aloin ontua. Siitä lähtien kun kävelemisentapani muuttui, olen ollut prinssi." Kyllä. "Laita kätesi tähän. Vanno taivaan Jumalan kautta, ettet hautaa minua tänne." Miksi? Kukaan ei tiennyt, mistä hän puhui. Joosef tiesi. Hän sanoi: "Vie minut sinne ja hautaa minut luvattuun maahan." Sinne missä se oli. Varmasti.

194 Kun Joosef vuosia myöhemmin kuoli, hän sanoi: "Älkää haudatko minua tänne alas. Mutta pitäkää huolta luistani, kun kuljette ohi, sillä jonain päivänä te lähdette täältä. Ja kun lähdette, ottakaa luuni mukaanne."

195 Siinä te olette. Antakaa maailman sanoa, mitä he haluavat, ja tehdä, mitä he haluavat. Siunattu olkoon Herran nimi. Pitäkää minut Kristuksessa, jos minua sanotaan joksikin, fanaatikoksi tai pyhäksi kieriskelijäksi. Jonain päivänä Hän on tuleva, ja ne, jotka ovat Kristuksessa, Jumala tuo mukanaan, kun Hän tulee. Se kaikki on hengellistä, ilmoitettu Totuus, joka on juuri siinä, ja tarvitaan hengellistä mieli ymmärtämään se. Levätkää siinä koko päivän ajan. Ajatelkaa sitä. Vaikka jättäisitte ilman päivällistä, ajatelkaa sitä.

196 Ja tänä iltana me tulemme menemään Hänen lepoonsa, joka oli jäljellä, ja katsomaan, mikä tämä lupaus on tänä päivänä. Millainen tämä asia on tänään? Jos Jumalalla ei ole sitä täällä Raamatussa, ja todista Sitä, että Se on tässä juuri nyt, silloin olen väärä profeetta. Se on aivan oikein. Mutta Se on täällä. Mikä tämä Lepo on?

197 Hän sanoi:

> *Nyt, pelätkäämme, ettemme, vaikka meille on annettu lupaus päästä sisään niin kuin he tekivät,...*

198 Ja on oltava sama lupaus. On oltava sama lepo. On oltava sama Jumala. On oltava samat merkit. On oltava sama asia. Mutta antakaa meidän levätä. Nyt, mikä se on? Antakoon Herra sen meille tänä iltana.

Kun me kumarramme päämme.

199 Siunattu Herra, vain iankaikkisuus tulee paljastamaan ne suuret asiat, joita me nyt jaamme yhdessä. Vähän...

On monia, jotka on määrätty tuomioon. Kuten Sinä olet sanonut Juudaksen kirjassa, että "ihmiset, jotka ovat vanhastaan määrätty tuomioon, ottavat meidän Jumalamme armon ja muuttavat sen irstailuksi". Ja monet tänä päivänä saarnaavat Evankeliumia, Jumalan armoa, muuttavat sen rahan hankkimiseksi, heillä on suuri suuri seurakunta ja eniten pyhäkoulussa, ottaen Jumalan armon ja muuttaen sen irstailuksi. Ja maailma on sokea ja vaeltaa kuin sokeat siat. He eivät ymmärrä.

200 Oi Jumala, avaa meidät ymmärtämään. Älä anna meidän ymmärryksemme olla tämän maailman lasten kaltainen. Sillä Sinä olet sanonut Sanassasi, että "tämän maailman lapset ovat viisaampia kuin Valon lapset". Alussa oli näin, "Kainin lapsista" tuli suuria oppimestareita. Heistä tulee suuria kouluttajia. Heistä tuli materiaalien valmistajia. He edistyivät edelleen, olivat hyvin uskonnollisia, mutta heidät tuomittiin ja hukutettiin tuomiossa. Ja heidän ruumiinsa kelluivat vedessä, ja heidän sielunsa menivät helvettiin.

201 Ja Jeesus meni ja puhui heille, kun hän kuoli. "Ja Hän meni helvettiin ja saarnasi sieluille, jotka olivat vankeudessa, jotka eivät tehneet parannusta pitkämielisyyden aikana, Nooan päivinä", sanotaan Kirjoituksessa. Ja Jumala, kun Hän seisoi maan päällä, Hän sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tullessa."

202 Mutta me huomaamme, että "Seetin suku", nöyrät miehet, todelliset Jumalan miehet, eivät tienneet kovinkaan paljon maailman asioista, eivät välittäneet mistään maailman asioista, vaan olivat jättäneet syrjään kaiken painolastin ja uskoneet Jumalaan, ja heistä tuli profeettoja ja suuria miehiä valtakunnassa. Kun taas muut, muu uskonnollinen maailma, nauroi heille, pilkkasi heitä. Mutta tuli hetki, jolloin tulvat ja tuomio tulivat.

203 Niin oli myös Jeesuksen Kristuksen tullessa. Kuinka he nauroivat ja pilkkasivat Häntä, samalla kun heillä oli omat uskontonsa ja suuret kirkkonsa. Mutta he pilkkasivat Aamutähteä ja nauroivat Hänelle. Mutta sil-

ti he tulivat tuomiolle. Ja kun he pakenivat ja menivät Jerusalemiin, siellä he söivät omat lapsensa nälkäänsä, ja heidän verensä valui ulos kadun porteista, kun he polttivat kaupungin ja temppelin, ja heidän sielunsa joutuivat helvettiin.

204 Herra, tässä me taas olemme, kolmannessa. Tämä on elinaika. Kolme on elämän numero. Ja tässä me olemme, valmiina Ylöstempaukseen.

Seurakunta menee eteenpäin; suuri tiedemiesmaailma; kirkot ovat nykyään täynnä epäilijä-uskovaisia. Kymmeniä tuhansia, joilla on nimensä kirjassa, kyllä, miljoonia, ja he nauraisivat evankeliumille ja sanoisivat: "He ovat kouluttamattomia. He eivät tiedä."

Ehkä näin on, Herra, mutta sen, mitä meiltä puuttuu koulutuksessa, Sinä korvaat armossa lähettämällä Valon Enkelisi, ilmaisemalla Hänen voimansa, vahvistamalla Sanat niille, jotka ovat köyhiä ja lukutaidottomia kuten me. Mutta me rakastamme Sinua tämän takia, koska Jumalan armo on tehnyt sen, ja me tiedämme, että olemme syntyneet. Emmekä me ole ollenkaan ihania. Me olemme hyvin rakkaudettomia. Mutta Sinä olet armon kautta ojentanut armollisen kätesi ja avannut silmämme, niin kuin Jeesus rukoili puolestamme; niin kuin Elia teki Gehasille, kun hän katsoi ympärilleen. Ja tänään meidän silmämme ovat auki, ja me näemme Jumalan asiat ja tiedämme, että kuljemme lopun ajassa; kun pakanakansojen päivät ovat päättymässä, ja Hän ottaa kansan Nimelleen. Anna meidän olla mukana siellä, Herra, nöyrästi rukoilemme. Rukoilemme, että annat sen meille.

205 Siunaa meitä. Siunaa tätä pientä yleisöä tänä aamuna. He koostuvat kaikenlaisista uskonnoista ja uskomuksista, mutta jätä ne syrjään tänään, Jumala. Katsokoot he suoraan kohti Golgataa ja sanokoot: "Jumala, muovaa minua ja valmista minua. Olen kuin..." Profeetta sanoi, että hän meni alas savenvalajan huoneeseen, jotta hänet rikottaisiin ja muotoiltaisiin uudelleen. Muotoile meidät ja tee meistä sellaisia kuin Jumala haluaa meidän olevan. Riippumatta siitä, onko meidän oltava lattiamatto Herran huoneessa. Mieluummin olen kynnysmatto kuin asun teltassa jumalattomien kanssa. Ja suo se, Herra. Siunaa meitä nyt ja pidä meidät nöyrinä. Anna sydämemme olla avoimia ja mielemme kirkas Jumalan asioille, sillä me pyydämme sitä Kristuksen Nimessä.

206 Päämme ollessa kumartuneina mietin, haluaisikohan joku tulla muistetuksi rukouksessa, sielunne pelastuksen puolesta? Nostaisitko kätesi, ja vain syntinen? Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Joku muu?

Jumala siunatkoon sinua, tuolla takana, herra. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Haluaako joku muu, että teitä muistetaan rukouksessa sielunne puolesta? Jumala siunatkoon sinua, herra, jonka käsi on ylhäällä. Jumala siunatkoon sinua ja sinua täällä. Hienoa. Olisiko vielä yksi ennen lopettamista? Minusta tuntuu, että vielä olisi. Jumala siunatkoon sinua, siellä takana, herra, takana.

207 Haluan kysyä teiltä jotain. En halua teidän ajattelevan lainkaan, että kyseessä on tämä pieni tabernaakkeli. En halua teidän ajattelevan, että se johtuu siitä, että kyseessä on nämä ihmiset. Ja armollinen Jumala, älkää ajatelko, että se johtuu siitä, että Herran enkeli otti kuvan minusta, ja minä... ja... ja jotain sellaista, tekemään niin. Oi Jumala! Jos minusta tuntuisi siltä, niin, veli, minun pitäisi olla alttarilla sen sijaan, että kysyisin sinulta. Mutta sanon tämän vain, sanon tämän vain Kirjoitusten perusteella, jotta näkisitte, että tämä on Totuus. Jos minä sanoisin sen, ja siinä olisi kaikki, jatkaisin kuin kuka tahansa muu saarnaaja tai joku muu, tai mikä tahansa muu, no, silloin se olisi eri asia. Mutta huomaattehan, että Jumala tulee takaisin ja todistaa, että se on Totuus. Näettekö? Se tekee Siitä todellisen, kun Jumala todistaa Sen. Eikä vain se, vaan Hänen Sanansa sanoo, että Hän tulee tekemään sen. Tässä Hän tekee sen.

208 Ny,t jos et ole oikeassa, sydämesi ei ole oikeassa tilassa Jumalan kanssa, voisitko vain nostaa kätesi? Sano: "Rukoile puolestani." Hyvä on, siinä missä olet. Noin kahdeksan tai kymmenen kättä on noussut ylös, haluten armoa sielunsa puolesta. Kun päänne on kumartuneena, rukoilkaa nyt. Muistakaa, että te olette se, joka tekee parannuksen. Pyydän vain teidän puolestanne, että Jumala olisi armollinen. Mutta se on alttari, Jumala on tuonut teidät sellaiseen paikkaan mielessänne, se on alttari. Me uskomme alttarille tulemiseen, totta kai, mutta se ei... se ei... Se on ihan hyvä. Mutta todellinen alttarinne on siellä, missä Jumala on kohdannut teidät. Ja Hän on kohdannut teidät juuri siellä, missä olette. Siinä on teidän alttarinne.

209 Nyt sano: "Jumala, ole armollinen minulle, syntiselle. Ja tästä päivästä lähtien, jos Sinä autat minua, minä elän Sinulle. Palvelen Sinua. En välitä, mitä muut sanovat, mutta tänä aamuna astun esiin. Rukoilen tässä, ja Sinä otat tämän vanhan röyhkeän hengen pois minusta. Ota tämä äkkipikainen luonne pois minusta. Tiedän, etten voi käyttäytyä noin ja olla Jumalan kanssa sovussa. Ja minulla on vihaa sydämessäni. Olen kateellinen. Minulla on pahansuopuutta. Minulla on sitä ja tätä. Ota se pois,

Jumala. En halua olla sellainen. Tee minusta suloinen, nöyrä ja lempeä. Tee minusta hellä. Tee minusta sellainen ihminen, että voisin voittaa muita luoksesi. Anna minun tehdä jotakin Sinulle osoittaakseni arvostustani elämässäni." Tällaisesti rukoilkaa nyt, kun rukoilemme yhdessä.

210 Taivaallinen Isä, he ovat Sinun. He ovat tämän aamun Sanoman hedelmiä. He nostivat kätensä. Jokin sai heidät tekemään sen. He uhmasivat painovoiman lakeja nostaessaan kätensä. Heissä oli henki, joka teki päätöksen. He nostivat kätensä ylös, että he hyväksyivät Luojan, joka loi heidät.

211 Nyt, Taivaallinen Isä, rukoilen, että siunaat heitä ja annat heille Iankaikkisen Elämän, juuri nyt. En voi tehdä mitään; kutsua heitä alttarin ympärille, laittaa heidät ylimääräiseen huoneeseen, tehdä kaikki työt... Tarvitaan Sinua tekemään se, Herra. Me emme voi tehdä muuta kuin saarnata Sanaa. Sinä sanoit: "Usko tulee kuulemisesta, Sanan kuulemisesta, Jumalan Sanan kuulemisesta." Me olemme saarnanneet Sanaa, ja he ovat nostaneet kätensä ylös, että he uskovat Sen. Anna heille nyt Iankaikkinen Elämä, sillä Sinä lupasit tehdä sen. Jos he vilpittömästi nostivat kätensä, he lähtevät tänä aamuna ulos tästä rakennuksesta suloisina, nöyrinä ja vaatimattomina kristittyinä, koska Sinä lupasit sen. Ja Sinun Sanasi eivät voi pettää. Pyydän sitä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Nyt katselen, odotan ja kaipaan
sitä kirkasta kaupunkia, jonka Johannes näki tulevan alas.
Tuossa kirkkaassa kaupungissa...

Palvokaa nyt.

... helmivalkoinen kaupunki,
Minulla on kartano, harppu ja kruunu;
Nyt katselen, odotan ja kaipaan
sitä kirkasta kaupunkia, jonka Johannes näki tulevan alas.

212 Ettekö te vain rakasta Häntä? Sanoma on nyt ohi. Tämä on palvomista. Emme tule seurakuntaan vain kuulemaan sanomaa. Me tulemme palvomaan. Unohda viereinen henkilö. Palvokaa vain Häntä. Oi, kuinka kaunista! Kuinka ihanaa! Sano Hänelle vain... Sinun ei tarvitse sanoa sitä ääneen. Sano vain sydämessäsi: "Rakastan sinua, Herra. Anna minulle syntini anteeksi." Oi sentään!

... helmivalkoinen kaupunki,

Minulla on kartano, harppu ja kruunu;
Nyt katselen, odotan ja kaipaan
sitä kirkasta kaupunkia, jonka Johannes näki tulevan alas.

213 Isä Jumalamme, ota meidät vastaan. Me odotamme, kun kuuntelemme Sanaa, kaipaamme. "Sydämemme janoavat Sinua, niin kuin peura halajaa vesipurolle. Sielumme janoaa Sinua, Jumala." Kaipaamme ja odotamme, odotamme sitä hetkeä, jolloin Jeesus tulee, odotamme sitä aikaa, jolloin meidät kutsutaan taivaalle. Ei seisomaan Tuomarin edessä tuomiolla; se on jo ohi. Me olemme kuolleet maailman asioille, ja olemme astuneet Kristukseen, ja Hän otti meidän tuomiomme. Hän on nyt asianajajamme oikeuden istuimella. Siunattu Asianajajamme, joka tunnustuksemme johdosta puolustaa asiaamme, kun tiedämme olevamme kelvottomia. Kuten eräs rakas vanha sisar tänä aamuna sanoi todistuksessaan ja pannessaan pennosensa sisään: "Tultuani tänne olen oppinut, että kyse ei ole minun pyhyydestäni, vaan Jumalan pyhyydestä."

214 Totisesti, Herra, me opetamme ihmisille, ettei ihmisessä ole mitään hyvää, ei yhtään mitään. "Mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat?" Mutta Jumalan armo on ilmestynyt meille. Ja me luotamme vain Hänen ansioihinsa, emme omiin. Ja me palvomme Sinua, Pyhin Jumala, hyvyytesi vuoksi, että otat meidät mukaan suureen Valtakuntaasi, suuriin suunnitelmiisi. Me vastaanotamme Sinut sydämiimme uskon kautta. Ja armosta uskomme, että Sinä olet antanut sen meille Jumalan kunniaksi, Jumalan palvelemiseen.

215 Nyt, Herra, paranna sairaat, kun he tulevat tänä aamuna rukoiltaviksi. Anna heille se ilo, jota he kaipaavat tullakseen terveiksi. Anna heidän tietää, että tämä pieni, kevyt kärsimys, joka heille on asetettu, on vain pieni koettelemus. Jumala tietää kaiken siitä. Hän teki sen nähdäkseen, mitä me teemme sen suhteen. Kuinka Jumala... Astukoot he suoraan tuonne ja vaatikoot tuota valmista työtä! Voisitko... Älkööt he kiusatko Sinua juoksentelemalla sinne ja tänne ja sanomalla: "No, minä en tiedä sitä ja tätä."

216 Herra, voikootko he ottaa selkeän kannan ja sanoa: "Herra, Sinä olit se, joka pelastit minut. Sinä olit se, joka teki nämä asiat puolestani. Minä uskon Sinuun ja luotan Sinuun tänään." Ja rukoilen, että suot tämän ihmisille, Kristuksen Nimessä. Aamen.